

Budapest felszabadult

1944 decembere: a szovjet hadsereg gyűrűje bezárult Budapest körül. A bennrekedt német, magyar fasiszta erők nekiláttak „megvédeni” Berlint – Budapesten. A szovjet hadvezetőség rendelkezése: kímélni a várost. A nehéztüzérséget nem vetik be. Parlamenteket küldenek, hogy elkerüljék a hiábavaló vérontást, megkíméljék a polgári lakosságot. A háború borzalmas, de ebben a borzalomban is vannak nemzetközi szabályok, melyet betartani a nemzet becsülete, egyben a rendszer jellemzője. A parlamenteket, akik fegyvertelenül, fehér zászlóval közelednek, a fasiszták lelövik! Elszabadul a körülkerített városban az SS- és a nyilas pokol. Ártatlan embereket halomra lönek, miközben megkezdődik az ostrom. Buda utolsó fészke a fasisztáknak. Minden emeletért, romért iszonyatos harc folyik. A lakosság a pincékben didereg, éheznek és egy igen erős német páncélos had mindenáron ki akar törni a gyűrűből a Balaton térsége felé. Útirányuk a Hűvösvölgy felé, a Déli pályaudvar, Alkotás utca irányába van kijelölve. Rettenetes erővel akarják ezt az utat biztosítani. A szovjeteknek itt kell megakadályozni a kitörési kísérletet. Ebben az iszonyatos küzdelemben a Magyar Budai Önkéntes Ezred katonái derékasan harcoltak a szovjet hadse reg oldalán.

1945. február 13-án Budapest felszabadult!

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XX. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

1975. FEBRUÁR

ÁRA: 60 FILLÉR

POSTA'S DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Nagyaktíva a szakszervezet székházában Eredmények és további feladatok a Postán

Február 12-én a Postások Szakszervezetének Székházában egésznapos véleménycsere jött össze a posta felső- és középszintű vezetői, a politikai és tömegszervezetek képviselői. Értékeltek a Posta 1974. évi eredményeit, megvitatották az idei terveket, feladatokat.

A megnyitót után elsőként Horn Dezső miniszterhelyettes, a Posta vezérigazgatója számolt be a tavaly végzett munkáról, az elmúlt év nehézségeiről és eredményeiről, s az idei év – a IV. ötéves terv befejező évének – tennivalóiról. Mint mondotta, tennivalónak akad bőven, hiszen a Posta forradalmát éli; dinamikusan fejlődik szinte minden szolgáltatási terület

egyre nagyobbak az igénybevevőknek a postával szembeni elvárásai mind a postaforgalmi, mind a vezetékes távközlés, valamint a rádió- és tv-műsor-szórás területén.

Az 1974-es céljaink arra irányultak, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel, berendezésekkel a növekvő igények kielégítésének folyamatosságát és zavartalanosságát biztosítsuk, a szolgáltatások minőségét tovább javítsuk, törekedjünk a postai gazdálkodás hatékonyságának fokozására, s nem utolsósorban a postás dolgozók munkakörülményeinek javítására.

Az elmúlt esztendőben a postaszolgálat fejlesztése érdekében 16 közép- és kispostahivatal építését fejeztük be, s ezzel párhuzamosan újabb önkiszolgáló részlegek kialakítása kezdődött meg. A postaszállítás javítására 30 db lengyel mozgópostakocsit vásároltunk. A csomagszállítás gépesítésének bevezetéséhez építési munkák folynak a Budapest 70, 78. a Szolnok 2. és Tatabánya 1. postahivata-

loknál. Megkezdődött a Budapest 62 és 72-es hivatalok rekonstrukciója is.

A helyi beszélgetések időmérését biztosító beruházása befejeződött az Erzsébet, a József, a Krisztina és a Teréz központ területén. 4–4000 állomáskapacitással bővítettük zuglói és az Erzsébet, 8000-rel pedig az Óbuda központot. A kisebb bővítésekkel együtt Budapesten összesen 19 200 állomáskapacitás-növekedés volt. Vidéken üzembe-kezdődött a Cegléd és Nyíregyháza crossbar-központja, bővítettünk több más központot is, s ezek összesen 8700-as növekedést biztosítottak.

Tovább épült az új Belváros, Újpest és Szeged központja.

Befejeződött és fokozatosan üzembe lép a budapesti, nemzetközi távhívó központ bővített része is. Ennek keretében az óév utolsó előtti napján beindítottuk a Moszkva–Budapest irányú előfizetői távhívást is.

A távirószolgálat fejlesztéseként belépett 2 telex-központ 990 EV kapacitással; 732 telex-állomás és 750 vívőhálómű összeköttetés létesült. Ugyancsak üzembe lépett 66 db adatátviteli összeköttetés is.

Megkezdte sugárzását a nagykanizsai tévadó-állomás, elkészült a Pécs–Nagykanizsa közötti mikrohullámú összeköttetés. A tokaai II. adó üzembeállításával a 2. műsort már az ország lakosságának 45 százaléka veheti. Megkezdődött a 2 MW-os solti középhullámú rádióadó-állomás építése, valamint több tv-adóállomás rekonstrukciója.

A szociális beruházások keretében elkészült Budapesten egy 225 férőhelyes férfi munkásszállás, folyamatban van a

hévízi postás üdülő felújítása, valamint egy 100 férőhelyes óvoda építése.

Beruházási tevékenységünk-nél nagy gondot okozott, s okoz az idén is, hogy a Kábelgyár igényeinknek csak mintegy 60 százalékát tudja kielégíteni. Ugyancsak gondot okoz a BHG elégtelen kapacitása. Mindezek ellenére az elmúlt év végéig az összes bekapcsolt távbeszélő főállomás megközelítette a félmilliót, s a beszélőhelyek száma már meghaladta az egymilliót. Tavaly már 9,6-ra emelkedett a 100 lakosra vetített országos beszélőhely-sűrűség. A gépesítés foka pedig 82,3 százalékra nőtt a helyi távbeszélő-hálózatoknál. Az erőfeszítések ellenére az év végén a nyilvántartott városlakók száma meghaladta a 180 ezret.

A mennyiségi és minőségi követelmények mind maradéktalanul kielégítése érdekében – az MSZMP KB decemberi határozata alapján – az idei évre a Magyar Posta az alábbi intézkedéseket tervezi:

A posta és a távközlési szolgáltatások hatékonyságának, gazdaságosságának, minőségének javítását szolgáló feladatok közül a legfontosabbak a következők: a távhívó hálózatok kialakítására, a távhívó hálózat hatékonyabb üzemeltetésére és gazdaságos kihasználására való törekvés.

A postaforgalmi szolgálatban felül kell vizsgálni a felvételi és belső kezelési munkafolyamatokat, csökkenteni kell a készpénzforgalom átfutási idejét, továbbá olyan típusú felvevő munkahelyeket kell kialakítani, amelyek a kezelési gépek termelékenységét kihasználását biztosítják.

Meg kell teremteni a vidéki göchivataloknál történő részleges feldolgozás lehetőségét. A szállítási idő megrovidítése érdekében jelentősen ki kell terjeszteni a távpostaszállítást is. A külterületi levélszekrények kézbesítését pedig az élőmunka jobb kihasználása, valamint a kultúraltabb és pontosabb kézbesítés érdekében tovább kell fejleszteni.

Az év folyamán 25–30 postaház üzembe helyezését tervezzük, valamint tovább folytatjuk a kezelési- és ügyvitel-gépesítés eszközeinek bővítését. A távbeszélő területén befejezzük a budapesti nemzetközi és belföldi távhívó központ belföldi részének bővítését, vidéken pedig a miskolci, az érdi, a siófoki és a pécsi távhívó központok bővítését. A nemzetközi távbeszélő szolgálat fejlesztése érdekében több európai főváros felé bevezetjük a kimenő távhívást is. A telexállomások számát 700-zal növeljük.

A vezetékes nélküli távközlésben belül üzembe helyezzük az új budapesti 1-es tv-adót, valamint az új szentesi és kabhegyi tv-adót.

Az árnyékolt területek jobb vételi lehetőségének megteremtésének érdekében nyolc új átvíró-átviteli állomást létesítünk. Az URH sávú rádiózás javítása érdekében Nagykanizsán, Kabhegyen, Szentesen és Budapesten adókat telepítünk.

Még ebben az évben megkezdjük az úrtávközlési földi állomás építését is. Mindezek és a még fel nem sorolt feladatok megvalósításához az 58 ezer postás dolgozó nagyfokú együttműködésére és lelkiismeretes, odaadó tevékenységére van szükség, hogy év végén nyugodt lelkiismerettel tekinthessünk vissza az elvégzett munkára, a IV. ötéves terv befejező évére.

—M—

Emelik az éjszakai pótlékot

1500 forint lesz az alsó bérhatár

Bérlitikai irányelvek 1975-ben

Januárban a miniszterhelyettesi értekezleten és a szakszervezet elnökségi ülésén tárgyalták meg az idei bér- és jövedelempolitikai irányelvekre elkészített javaslatokat, s azokat a kiegészítések, módosítások után jóváhagyták.

Az elnökség – a többi közt – foglalkozott a Posta közép-táv bér- és jövedelempolitikai célkitűzéseinek végrehajtásával.

Ez öt év alatt 19,1 százalékos bérszínvonal- és 21,6 százalékos jövedelemszínvonal-növekedést irányzott elő.

Ha az 1975. évre előirányzott feladatokat végrehajtják, a bérszínvonal növekedése 28–30 százalékra, a jövedelemszínvonal növekedése pedig 29–31 százalékra várható! A IV. ötéves terv átlagbér- és jövedelemfejlesztési célkitűzésével tehát teljesülnek. Az elnökség azonban azt is megállapította, hogy ennek ellenére a Posta népgazdasági szerepének megfelelő társadalmi elismerése bérszínvonal tekintetében az átlagos szint alatt van.

Azok a központi célkitűzések, melyeket a szakmai vezetéssel együtt évről évre meghatároztunk, többségében megvalósultak. Így központi segítséggel, a preferencia növekedésével és a Posta saját bérfejlesztési lehetőségeiből megoldották az alacsony keresetű dolgozók bérfejlesztését, az állománycsoportok szerinti bérarányok közelítését, a területi differenciálást, a különböző pótlékok fokozatos emelését, a munkások átlagbérének nagyobb mértékű növelését, stb.

Az eddig végrehajtott intézkedéseket figyelembe véve, 1975-re a bér- és jövedelempolitikai irányelvek kidolgozásánál figyelembe vették a Posta jelenlegi ötéves tervének időarányos teljesítését;

a munkásszállyal a nők és fiatalok helyzetével foglalkozó határozatokból adódó feladatokat; a bér- és jövedelemfejlesztés 1975. évi postai lehetőségeit, amely mintegy 5 százalékos bérszínvonalnövekedést tesznek lehetővé; az 1500 forint alatti keresetek csökkentését, illetve megszüntetését.

A bérfejlesztési keretből elsősorban a kötelezettségeket kell megoldani. Ilyenek a törzsgárfokozati-díj, a képzettségi díj, a járulékos bérek és pótlékok. E kötelezettségek kb. 1,3 százalékos bérfejlesztést jelentenek.

1975-től a munkabérek fejlesztése az országos szakmai bértáblázat alapján történik.

Itt elsősorban az alsó határok, fokozatok elérését kell célul tűzni évenkénti üteme-

zéssel és a kollektív szerződés függvényében ezt rögzíteni kell.

A beralap terhére emelik az éjszakai pótlékot 24, illetve 32 forintra. Ugyancsak emelik az időn túli zárlat érkezés és indítás átalányát, 50–100 forintról 100–300 forintra.

A pénzügyi pótlék differenciált emelésére is sor kerül a főpénztárosoknál és pénzfelvezőknel. A HTI távbeszélő-kezelői részére kiemelt bérfejlesztést kell biztosítani. Ugyancsak rendezik a nem gépjárművezetők gépjárművezetési pótlékát 370 forintról 550 forintra, a hírlapírók kategóriáit vidéken és Budapesten, a hírlapkiadói díjat, stb.

Az egyéb költségek terhére emelik a hírlapszerzők külszolgálati átalányát 650 forintról 900 forintra, az órabéres munkások ellátási díját, a havi béres munkások külszolgálati átalányát átlagosan havi 200 forintra.

A részesedési alap terhére biztosítják a 34 év feletti szakmai gyakorlati idővel rendelkező dolgozók részére a törzsgárfokozati-díj teljes összegét is és

megemelt összeget terveznek a kongresszusi és a felszabadulási munkaverseny jutalmazására.

Ezek azok az intézkedések, melyek az irányelvek szerint központi előírások alapján valósulnak meg. A középfokú postászerveknek ezen felül az alapberek emelésére is lesz bizonyos keretük. Itt nincsenek különös megkötöttségek. Az irányelvek azonban felhívják a figyelmet a vegyes munkakörben foglalkoztatott nők és férfiak újra bekevereztetésére alapbér-aránytalanságainak rendezésére. Szintén

figyelembe kell venni az alapberek rendezésének azt a célkitűzést, hogy lehetőleg 1975-ben 1500 forint alatti alapbérű teljes munkaidős dolgozó már ne legyen a postán.

Az 1975. évi bérfejlesztési lehetőségek adottak. Azonban az elmúlt évhez hasonlóan megvan a lehetősége annak, hogy a postás dolgozók jó munkájának eredményeként év közben is bizonyos fokú bérkorrekciókra kerüljön sor. Ezért is érdemes jól és töb-bet dolgozni és a felszabadulási munkaverseny keretében – a feladatok ismeretében – újabb munkavállalásokat, felajánlásokat tenni.

Horváth Kálmán

Kína, Peru, Dél-Vietnam

Haza és nagyvilág kapcsolata az esztendő első hónapjának második felétől kezdve is sokrétűek és gyakoriak voltak. Néhány esemény a sok közül: Kádár János az MSZMP VB főtitkára fogadta Kurt Hagert, a Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottságának titkárát; Lázár Györgynek, a Minisztertanács elnökhelyettesének vezetésével magyar küldöttség vett részt a KGST végrehajtó bizottságának ülésén; francia parlamenti küldöttség járt nálunk az országgyűlés meghívására, fogadta őket Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke, valamint Apró Antal, az országgyűlés elnöke, és Huszár István, a Minisztertanács elnökhelyettese is; Marjai József külügyminiszter-helyettes részt vett a Varsói Szerződés tagállamai külügyminiszter-helyetteseinek moszkvai tanácskozásán; dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter Nyikolaj Patolicsev szovjet külkereskedelmi miniszterrel aláírta az ez évi magyar-szovjet árucsereforgalomról szóló jegyzőkönyvet; Pujla Frigyes külügyminiszter meghívására hazánkban járt Stefan Olszowski lengyel külügyminiszter, akit fogadott Kádár János és Fock Jenő is.

A világpolitika gazdag eseménysorából elsőnek talán említhetünk egy olyan témát, amely kiemelni, amely tulajdonképpen egy irányzat és folyamat kifejezője. A most elfogadott új kínai alkotmányról

Január világpolitikai eseményei között a legérdekesebbek közé tartozott a Ciprus körüli, NATO-n belüli ellentéték kiéleződése. Az USA szenátusa felfüggesztette a törököknek adott katonai segély folyósítását; Ankara több, az amerikaiak és támaszpontjaik helyzete elleni lépéssel válaszolt. A Frankfurter Rundschau szerint a ciprusi konfliktus egyáltalán nem használ a NATO csizmájának.

első — a szocialista közösség oldalán eltemetett — évei után a maoista vezetés kalandorpolitikát kényszerített a hatalmas országra. Az egykori népi demokratikus hatalom intézményeit szétrombolták, mindazokat a demokratikus vívmányokat, amelyeket a kínai nép a nemzeti felszabadító háború idején az imperialisták és a feudális urak ellen vívott harc során elért, megsemmisítették. Az új, második kínai alkotmány egyik leglényegesebb eleme a „készenlét” — gondolat, amely tagadja a nemzetközi viszonyokban az

utóbbi években létre jött enyhülést és tulajdonképpen, amikor a kínai-szovjet barátságot és általában a szocialista országokkal való együttműködést kihagyta az új alkotmányból, ezzel egyidejűleg a különböző társadalmi rendszert országok békés egymás mellett élésének elvével is szembe fordult.

Az esztendő első hónapjának végén világszerte a lapok első oldalán szerepelt

a dél-vietnami helyzet

témája. Eppen annak a napnak az évfordulóján, amikor két esztendővel ezelőtt aláírták a vietnami szülő párizsi megállapodást, állapította meg nyilatkozatában ennek a megállapításnak egyik aláírója Le Duc Tho, a Vietnami Dolgozók Pártjának egyik vezetője: „Még mindig nem hajtották végre komolyan és teljes egészében a megállapodást — annak idején a Nixon-kormányzat, most pedig a Ford-kormányzat szegte illetve szegte meg vállalt kötelezettségeit.” — Egyre több adat — köztük amerikai önvallomás — bizonyítja, hogy az USA nemcsak annak a 25 000 civillre öltöztetett katonai tanácsadónak a saigoni jelenlétével támogatja Thieu rezsimjét, nemcsak több száz millió dollár értékű fegyvert és fegyverzetet küldött az elmúlt két esztendő alatt a lakosság előtt mind gyűlöletesebb rezsim számára, hanem most újabb 300 millió dolláros gyorssegéllyel akarja felszínre tartani saigoni bábait. Február derekán az amerikai törvényhozásban már nyolcvanhatiként szenátor és képviselő követelte a kormányzatot: vegyék le a napirendről a támogatás folytatását, szüntessék meg Thieu rendszerének pénzelését.

Az amerikai imperializmus latin-amerikai politikájának újabb gyalázatos megnyilvánulása volt

a perui ellenforradalmi puccskísérlet

megszervezése és támogatása. Régóta világos volt már, hogy Washingtonban — mindenekelőtt a CIA latin-amerikai „szakemberei” körében Chile, az Allende-kormányzat véres ellenforradalmi erőszakkal történt megdöntése után a límai haladó katonai kormányzat a következő célpont. Hosszú idő óta tekintettek úgy Perura Washingtonban, mint „hajkeverő, baloldali megszállottak főfőszékére” és amikor például a múlt esztendőben a haladó katonai kormányzat a néptömegek érdekeit szolgáló politika ellen fellépő polgári lapokat kisajátította, az USA-ban felhangzott a „most már aztán tenni kell valamit” vesztőjós fenyegetése. A fenyegetést merényletkísérletek egész sora követte. A revorverek és a bombák származása mégcsak kétséges sem volt. Legutóbb, most már szinte nyomomkövethetően CIA-felbujtásra rendőri egységek léptek fel a haladó katonai kormány ellen. Szabályos, a chileire emlékeztető ellenforradalmi puccskísérlet színlelte lett a főváros Lima, és több perui város. Néhány régóta megszűnt polgári csoport nevét használták fel az ellenforradalmároknak; a puccsot azonban a fegyveres erők forradalmi kormánya mellett minden szervezett politikai erő elítélte, így a Perui Kommunista Párton túl a Népi Akció és a Kereszténydemokrata Párt is. A puccsot leverték — Peru népe tovább halad az új társadalom éirésében.

G. M.

70 ezer szervezett postás dolgozó

Eredményes volt a tagkönyvcseré

- ♦ 96 százalékos szervezettség
- ♦ Ifjúság- és nőpolitikai intézkedések
- ♦ Javítani kell a nevelőmunkát

A szakszervezetünk életében különösen fontos munkára kéri fel az elnökség, körülbelül hat hónappal ezelőtt a választott tisztségviselőket.

A szakszervezeti tagsági könyvcseré egyike volt azoknak a politikai akcióknak, amelyek a tagsággal való kapcsolat erősítését, a szervezettség növelését szolgálták.

Nem vállalkozhatunk arra, hogy a 12 évvel ezelőtti országos szakszervezeti tagsági könyvcseré akkori eredményeit viszonyítsuk a most elért értékekhez. Csakis azt szándékozunk méltatni, hogy a tisztségviselők eljutottak a dolgozókhöz; a véleményüket, javaslatukat értékelték a szervezeti élet, a szakszervezeti demokrácia, az érdekvédelem továbbfejlesztéséhez, közelebb kerültek egymáshoz, céljainkhoz.

Ebben a feladatban kétségtelenül a legfőbb szerep a bizalmiainké volt, akik napi munkájukon túlmenően beszélgettek a dolgozókkal, problémáik megoldásán fáradoztak. Késztelenül ez az időszak a kölcsönös véleménycseré kialakításává vált.

A Postások Szakszervezeténél 70 ezer tagsági könyvcseré történt. A tagkönyv a mozgalomhoz, a szervezett dolgozóhoz nagy családjaival való tartozás dokumentuma. Egyben kifejezője annak, hogy az önként vállalt tagsággal 70 ezer postás kíván közösen munkálkodni a szocializmus teljes felépítésén — ahogyan ezt alapszabályunk is kifejezi.

A 70 ezres tagsági szám azt is bizonyítja, hogy a bizalmiak ebben az időszakban felkeresték a szervezetben dolgozókat is, érveltek; hogy a szakszervezethez tartozás a munkásélet hagyománya, első lépés a közös osztálycélok, érdekek vállalásában, ami ma egyet jelent a szocialista társadalom építésében való tevékeny részvétellel.

Ugyanakkor ezen az alapvető azonosságon túl, a szakszervezeti tagság végtelenül sokféle szempontból differenciált sajátos rétegeket alkot. E sokféle kategória sajátos helyzetének figyelembevétele az ehhez igazodó szakszervezeti tevékenység fejlesztése nagyon fontos a szakszervezeti munka hatékonysága, a tagsággal való kapcsolattartás szempontjából.

A postás dolgozóknak jelenleg 96 százaléka szervezett, a vidéki dolgozók 96,7 százaléka, Budapesten 95 százalék. Öröndöset, hogy mind több hivatal, üzem szervezettsége éri el a 100 százalékot. Sikeres a tagdíjfizetésben elmaradók megállapítása, a tagdíjhátralékok megszüntetése is. A szervezett dolgozók számából következtetni lehet a tagság érdekében kifejtett munkára.

A postások életmennyük 1 százalékat adják a sokrétű igények kielégítését szolgáló anyagi alapok megteremtéséhez.

A tagság által befizetett tagdíjak több mint 50 százaléka az alapszervezett rendelkezésre áll. A tagdíjak közel felét fizetik ki segélyekre, a másik részét szociális, kulturális, sport felhasználások és a jól dolgozó aktívák jutalmazására képezi.

Néhány adat a központi vezetőség költségvetéséből: a dolgozók kulturális és sportigényeinek kielégítésére 1 201 000 forintot, gyermek-üdültetésre 50 000 forintot, 275 000 forinttal támogatjuk az idős szakszervezeti tagjainkat és az arra rászorulókat, a proletár internacionalizmust erősítő nemzetközi szolidaritási alaphoz 80 ezer forintot biztosítunk.

Sikerkérnt könyvelhetjük el, hogy a IV. ötéves tervben több mint 7 milliárd forint értékű, beruházásból 3 százalékos a szociális, kulturális ellátottság fejlesztésére fordítottak, amely az előző tervidőszakban csak alig 1 százaléka volt.

A szakszervezet elnöksége folyamatosan ellenőrizte és ellenőrizi az ilyen beruházások végrehajtását. Fellepett a hosszabb ideig fenntartott ügynevezett ideiglenes állapottal szemben, és intézkedett a munkavédelmi szabályok betartásában.

Jelentős intézkedések történtek a nők és a fiatalok érdekében. Az ide vonatkozó kormányhatározat szellemében a gazdálkodó postaszervek évenként elkészítik az ifjúságpolitikai határozat végrehajtására és a nők helyzetének javítására vonatkozó intézkedési terveiket. E tervek megvalósítása alapján javultak az élet- és munkakörülmények, tovább csökkent az éjszakai műszakban dolgozó nők száma. A jelenleg még éjszaka dolgozó nők munkájának könnyítésére és nagyobb anyagi elismerésére intézkedés történt, és keressük a megoldás további lehetőségeit.

A postai munkában részt vevő fiatalok munkahelyi megbecsültsége sokat javult. A munkába álló fiatalok 4-5 év után nemcsak elérik, hanem túl is haladják a munkakörük átlagjövedelm szintjét.

A szakszervezet nevelőmunkájának is eredménye, hogy növekedett a postások általános és szakmai műveltsége. Évente közel 500 dolgozó járt általános iskolába. Háromezer fő középiskolában, 300 fő egyetemen képezte magát. 103 hivatalban, üzemben működnek könyvtárak, politikai iskolák és sör került különböző ismeretterjesztő rendezvényekre. Klubok, szakkörök tevékenysége is segíti a dolgozók művelődését.

A postánál 23 hivatalban, üzemben van rendszeres üzemenorvosi ellátás, 6 hivatalban működik bölcsőde, több mint 201 férőhellyel. Az óvodák száma 7, az itt elhelyezett gyermekek pedig 854. Az 1974-es évben 6,3 millió forint értékben vásároltunk óvodai férőhelyet a tanácsoktól, hogy a postás dolgozók gyermekeit ott is el tudják

helyezni, ahol postai kezelésben nincs ilyen létesítményünk.

A postás dolgozók közül évente 4801 ezer felnőtt és 1397 gyerek üdülhet. Jelentős a hivatalok, üzemek által fenntartott üdülőkben biztosított pihenési lehetőség is.

A múlt évben 542 dolgozó kapott lakásépítési, vagy lakás céljára postai kölcsönt, összesen 36 millió forint értékben.

A teljes képhez, vagyis ahhoz tartozik, amit a dolgozók mondtak el a bizalmiaknak a szakszervezeti tagkönyvcseré alkalmával, hogy vannak még adósságok, amelyek esetenként szemléleti, mások objektív okokkal magyarázhatók. Adósság vagyunk a még hatékonyabb nevelőmunkával. Tudatosabban kell arra törekednünk, hogy a szervezett dolgozók mélyebben ismerjék eszméink, politikánk igazát, a szocialista posta munkájának tartalmát, többet merítsenek a felhalmozott tapasztalatokból. Mindezt azért, hogy jobban, magasabb szinten végezzük a postai munka egyre bonyolultabb feladatait. Vagyis a szakszervezeti tag érdekeinek maradéktalan szolgálatahoz az is hozzátartozik, hogy mind többet követeljünk egymástól tudásban, magatartásban, önmagunk jövője iránti felelősségérzetben. Erre az igényes, tudatos és hatékony politika, erkölcsi, testi nevelő tevékenységére az eddigieknél nagyobb figyelmet kell fordítanunk az egész tagság vonatkozásában.

Vannak anyagi jellegű tartozásaink is, amelyek kiegyenlítésének egyelőre határt szabnak lehetőségeink. Tudjuk, hogy több és olcsóbb lakás kellene, jó lenne, ha ehhez még több segítséget tudnánk nyújtani.

Minden bizonnyal az elkövetkező években előbbre lépünk abban is, hogy a postás dolgozók közül többen vehessenek részt a kedvezményes üdültetésben.

Megoldásra váró feladat az is, hogy azok részére, akik a rendes munkaidő-beosztástól eltérő munkarendben dolgoznak, ez a bérükben kifejezésre jusson.

Sajnos, ezek ma még nemcsak elhatározás kérdései.

Befejeződött a szakszervezeti tagsági könyvcseré. Ezen a helyen is elismerés és köszönet jár a szakszervezeti tisztségviselőknek, akik részt vettek ebben. Ne tekintsük befejezettnek — az elmúlt időszak alatt elkezdődött agitativ, politikai munkát dolgozó társainkkal, a postás dolgozókkal való mindennapos eszmecsere. Így jutunk közelebb közös, nagy céljaink valóra váltásához. Jól tudják ezt azok a dolgozótársaink, akiknek szakszervezeti tagsága egyidős hazánk felszabadulásával. Ok tudják, a nálunknál jóval ifjabb szervezett dolgozók pedig higgyenek ebben.

Hegedűs Istvánné

Fáklya-ismertető

A Fáklya február 16-án megjelent 4. száma a szovjet hadsereg és haditengerészeti flotta napja (február 23.) alkalmával vezető helyen közöl írásokat a szovjet katonaelőretől.

Újabb folytatást olvashatunk a hadtörténeti jegyzetből — ezúttal Budapest felszabadításáról. Az esemény kapcsán egy másik cikk bemutatja a szovjet felderítő tevékenységét a magyar főváros felszabadításával kapcsolatos hadműveleteket megelőzően.

Olvashatunk egy — zömmel diákokból álló — újabb Pamir-expedíció munkájáról.

A technikai újdonságok közül a lap ismerteti a mesterséges csipőzület-konstruktórt és a fájdalommentes fogászati lézerező gyógykezelést.

A szórakoztató rovat ezúttal kétoldalas színes divatösszeállítást, valamint mozikronikát közöl és ismerteti a Szovjet Kultúra és Tudomány Házának esedékes programját, valamint a Rejtélyes utazás című jubileumi rejtélypályázat újabb feladványait, a sport kedvelői pedig érdekes beszámolót olvashatnak a szovjet kajak-kenu sport felkészülési évadjáról.

BUDAPESTÉRT HARCOLT

Juhász Károly hírlapíró „B” kategóriás piaci árusítóhelye a Népszínház utcában van. Csak alapos keresgélés után találom meg, úgy elrejtették. Beteg — mondják — már hosszabb ideje. A kórházban, vagy a lakásán próbáljam keresni.

Csepeli főposta, a szolgálati lakoson végre szemben ülünk egymással. — Engem 1945. január 4-én, öcsémrel, barátainkkal — négyen voltunk — elfogott egy nyilas járőr. Egy éjszakát a zárkában töltötünk. Másnap büntetőszázadba osztottak, és vitték fel a fegyveresek a Várba. Jól emlékszem, a Színház utca 7. szám emeletén épületbe kerültünk. Tisztek, nyilasok, csendőrök, mind magas rangúak, tanyáztak itt. Nekünk nem volt szabad a bunkerbe menni, de azt még megközelíteni sem.

— Azért, mielőtt folytatom, a hitelesség miatt csak hadd mondjam el az előzményeket. 1924. március 24-én születtem. Nyolcan voltunk testvérek, én a második a legidősebb után. Sashalmon éltünk, és ha azt mondom, hogy szegényen, azt ta-

lán ma már nem is érzékeltem az életünket. Tény, hogy a „csupaszkényér” — de ez is csak beosztással — volt a mindennapi ételmünk, és ki-veletlen napok voltak, ha került valami a kenyérre, 13-14 éves koromban egy szabómesternél inaskodtam. Várkonyi Imrénél hívták, híres szociáldemokrata volt. A felszabadulás után országgyűlési képviselő, fontos ember lett. Járt a műhelybe politizálni a szomszéd borbély is, Andrási nevezett. Ő meg kommunista volt, később a sashalmi MKP szervezetének titkára lett.

— Tudja, egy 13 éves kamasz mindenre nagyon fogékony. Én ott sok mindent hallottam, a munkásról, a gazdagról, a tőkésekről, a faszimusról. Az is belemivódott, hogy akik miatt annyit nélkülözünk, azokat én nem szolgálom majd. Nem voltam én sem szocdem, sem kommunista, mert ehhez sokat kellett volna tanulni, csak született bennem valami belső dac, ellenállás. Na meg azt is hallottam, hogy van olyan világ is, ahol nincsenek urak meg kapitalisták és ez a vörösök országában van. Nem lettem leven-

te, sem nyilas suhanc, sőt a katonai behívónak sem tettem eleget. Így kaptak el a nyilasok. Volt egy paprom, hogy hadiüzemben dolgozom, talán ezért nem végeztek ki akkor.

— Szóval a Várból sok kaland után a Sas-hegyre vittek. Itt már nagy bajban voltam a „hősök”... A Várból kiűzték őket és a front csak néhány utcányi távol-ságra volt. Nekünk, a büntetőszázadbelieknek is fegyvert osztottak. Parancsnokunk valami Frailand nevű hadnagy lett, s mi őrséget adtunk. 12-en összebeszél-tünk, már ré-en a Várban, hogy valahogy megszökünk, át az oroszokhoz. Csakhogy nagyon vigyáztak ránk, addig nem volt lehetőség. Na, most már van fegyver, a Sas-hegy oldalában az oroszok, szépen átlátnak! Egyik nap a hadnagy közölte, hogy egy utcával lejjebb meggyünk. Ott folytatjuk a harcot. Elindította a századot, mi meg 12-en csak nem mozdultunk. A hadnagynak meg azt mondtuk, menjen csak az emberekkel előre, majd mi fedezzük Gyanút fogott, ordította. Már nyúlt a fegyveréhez, de hát meg-

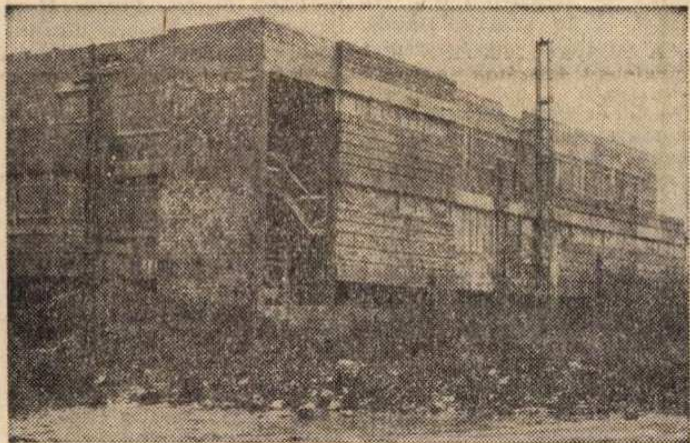
Tatabánya:

Hivatal – öt helyen

Tatabánya, mennyi mindenre emlékezett! Kavarognak a fejekben e helyhez kötődő információk. Bányásztrájkok, csendőrsortúz, sőtölég, ellenállás, majd államosítás, széncsata, sztahanovisták, bányászok, kemény emberek. Hivatásukat szerető, erre büszke, jó szerencsét kívánó köszöntésük, még a felszíni találkozáskor is. Mit találhatok, várhatok egy ilyen helyen a postától?

Megérkezünk, nem adnak védősapkát, nem óvnak, oktatnak a süttőlégről, nem szólnak semmit. Mosolyogva fogadnak, de a látvány mégis „lesújtó”. Hivatalos elnevezés, megyei postahivatal, Tatabánya 1. Kiváló munkájukat tanúsítják a hivatalvezető, Hidas Tibor szobájában levő okiratok. Szocialista hivatal I., II. fokozat, 5 Élüzemoklevél stb. Azt mondtam, itt nincs bányalég, mégis lesújtó. Mind-ez egy egykori kocsmában épületében. Lám a felszínen is lehet rossz „geológiai” adottságok mellett „csatákat” nyerni. Az épület persze átalakítva, de hát kocsmának, fogadónak tervezték, az átalakítás csak erőszakolása a más célra tervezett, épített régi épületnek. És mindez a régi városrészben.

A hivatalvezető 1942 óta postás. Azt elfelejtettem kérdezni, hogy itt mióta van. De edzett, kemény ember, méltó a bányászvárosiakhoz. Nevetve meséli, hogy nemrég — és felmutat egy szerény csillárra, a szobájának fényére — két lépéssel a háta mögött zuhant le. Az öreg plafon engedte ezt a modern, fényes csudát. Gyanakodva

Az épülő új megyei hivatal

mutattuk neki a mi fegyverünk csövét is, így hát elindult. Utána is szólottam: „Menjen hadnagy úr, nem bántjuk, csak vissza ne nézzon!” Alighogy leérték, elkezdtek ránk löni! Ok is, meg az ott levő németek is. Nem-sokára nagy hurrázással megjelentek az oroszok a Sas-hegyen. A két tűz között mi meg le a pincébe. Ott volt egy lengyel család, aki tudott velük beszélni, ők magyarázták meg, hogy kik vagyunk. Veregették a katonák a vállunkat, adtak cigarettát, majd valahová elkísérték egy épületbe. Kaptunk ennivalót bőségesen, nem voltunk foglyok.

— Reggel egy orosz őrnagy — magyarul beszélt — azt kérdezte: „Ki akar hazamenni? Az álljon ide! Majd: Ki akar itt velünk harcolni?” En erre jelentkeztem néhány társammal. Egyenruhám nem volt, én szerettem egy tiszti zubbonyt, fegyvert kaptunk, s együtt a szovjetekkel megkezdtek a harcot. A Magyar Optikai Műveknél volt az első bevetésem. Mindárt „zsákmá-oltam” is, 14 magyar katonát, meg 2 vöröskeresztes ápolónőt. Majd a szörnyű harcok a Vöröskeresztes Kórház, a mai Sport Kórházban, ahol az épület egyik végében németek, másikban meg mink harcoltunk. Itt halt meg a karjaimban Ló-

rinc Rezső barátom. Aztán a Déli pályaudvar raktárjaihoz értünk. Nem hiszi el, mennyire dédelgettek az oroszok. Egyszer csak — mondták. — Ne moccorogj. Aztán, majd ha rohamra megyünk, gyere óvatosan. Február 9-én a parancsnok üzent, hogy menjek le néhány utcányira, ott a romok között rejtőzök egy szovjet alakulat. Mondtam meg, az a parancs, hogy az Alkotás utca körüli szürke házat azonnal támadni kell! Ez a németek egyik legveszedelmesebb fészke volt, onnan belőtték az egész környéket. Kora délután volt. Én a romok között faltól falig futottam. Már majdnem a megadott helyen voltam, mikor a németek elkezdtek rám löni. Kaptam keresztbe a géppuskasorozatból három lövést. Lábamat nem érte golyó, így aztán a néhány méterrel meg tudtam tenni. Nyomban berántottak védett helyre. Úgy látszik vártak rám, mert miközben köztözték, — r kérdezték is, mi a parancs. Néhány perc múlva meg is indultak. De én már — onnan egy távolabbi köztöztöbe kerültem. A kórházban, ahol operáltak, a parancsnok — így mondták — partizán százados orvos — mondta, „ha — karsz, elviszünk a Szovjetunióba, meggyógyítunk, tanulhatsz nálunk. Van öt

Névsor: 1696 óta

Öreg házban a megyei hivatal

Kecskeméten hamar eltéved az óvatlan utazó, nem csoda hát, hogy az egyik melékután megkérdeztem: merre találom a postahivatalt? A megszólított asszonyosság először végigmér, s aztán a kopár téren levő fák mögé mutat: Ott, ahol bontják a házakat. Ott a sarkon megtalálják...

Megei postahivatal — olvasom az ovális tábláról. A szárnyas ajtó mögötti „teremben” sok-sok ember. Sorban állók. Átverekszem magam közöttük, s néhány perc múlva már üdvözlő is a hivatalvezető, Lukácsi László.

A riport felvételekor szokásos kérdezz-felelek helyett inkább hagyom, hogy ő, a hivatalvezető beszéljen, hiszen a postánál eltöltött, közel negyven (!) év munkájáról, eseményeiről bőven van mit mondania.

A Szegedi Igazgatóság területén itt alakult meg az első, szocialista című küzdő brigád. A környező helységekből, de még Szegedről is jöttek a szakmai és társadalmi vezetők tapasztalatcserére, módszereket kértek a kecskemétiektől.

A félretett dokumentumok között egy sárga újságpapír került kezembe: Petőfi Népe, 1959.: „A kecskeméti postások túlteljesítették kongresszusi vállalásukat.”

Lukácsi Lászlónak sok házassága kihullt, amíg eljutottak odáig, hogy a jelenlegi 13 szocialista brigád, 77 ember, betartsa és betartassa a szocialista hármas jelszót.

A tizenhárom között négy női és három ifjúsági brigád van. Itt mondanám el, hogy a kecskeméti postahivatal 256 dolgozójának 63 százaléka nő, s a 30 éven aluli fiatalok hetvenen vannak...

A hírlapterjesztés terén... Lassan 25 éve, hogy a Posta magára vállalta a hírlapkezelést. Hogy mit jelent ez, csak az tudja, aki maga is legalább ennyi időt töltött el újságok között, megszervezte a zökkenőmentes lapkihordást, meggyőzte az e munka sikerében kételkedő kézbesítőket. Végül is minden sikerült, ma már a 30 kézbesítő munkájával elégedett a szakmai vezetés.

Azután a külterületi kézbesítés megszervezése...

Több külföldi ország példáját követve, hazánkban hivatalosan Bács-Kiskun megyében indult be az úgynevezett telephelyes kézbesítés, s ez a módszer először a kecskeméti tanyavilágban vált be siker-

rel. Kecskemét periferiáján 18 ezer (!) ember él. 1972 tavaszán a postahivatal vezetői nyakukba vették a határt, s a lakókkal megbeszélték: ki, hova szeretné a zöld dobozokat helyzetetni. Micsoda munka volt az, amíg 5300 ládat elhelyeztek a határban!

S az eredmény? Egy év alatt 800 új olvasót szereztek lapjainknak.

— Látta a postahivatal épületét? — kérdi.

Láttam. Riportom elején elmondtam, milyen áldatlan állapotban dolgoznak itt postások és ügyfelek...

Ebbe az öreg házba 1930-ban költözött a hivatal. Anynyira kevés a hely, hogy még az osztályvezetők is állandóan hallják az ablakok mögött türelmetlenkedő ügyfelek „mondókáját”. Persze, a felek sincsenek elkényeztetve: kikerülni, előzni, megfordulni csak ügyfél-bajjal lehet. Különösen hetipiac-napokon.

Lukácsi László nem hiába töltött el a postánál közel négy évtizedet. Szavaiból a munkája iránti szeretet, a posta megbecsülése árad. 1946 óta tagja szakszervezetünknek, s 13 éve párttag. Ami munkáját illeti, dicséri azt a sok-sok oklevél, emléklap, melyek irodájában falán vannak ki-függesztve. S ahogy a rengeteg dokumentumban „turkálunk”, kezembe kerül egy 300 oldalas kézirat: „Kecskemét város postájának története a török időkől napjainkig.”

Nocsak... Nézem a szerző nevét: Lukácsi László.

— Igen, én írtam — mondja a hivatalvezető mosolyogva — öt éven át bújtam a megyei és városi levéltár anyagát, míg kialakult az a kép, melyet itt kéziratban lát.

Valahogyan messze kerültem a mai problémáktól, amikor beleolvastam e nagyszerű munkába.

Latin és régi magyar nyelvű leírások „az post. levél-ről”, korabeli rajzok a delizsánszokról, posta-vendéglőről, fényképek a ma már csak elvettve fellelhető „lőcsere-he-lyek”-ről; feladóvevény 1838-ból; egy fontos fejezet: „A kecskeméti Posta a Magyar Tanácsköztársaság alatt”; névsor, kik voltak Kecskemét város Postahivatalának vezetői 1696-tól (!) napjainkig. Ki győzné mindezt felsorolni egy újságikkben?

— Tudja, én egy vagyok a sok közül, aki megteszi, amit lehet, vagy amit tud. Hogy azt Lukácsnak hívják, vagy másnak, az mindegy.

Besze Imre

ban van a felvételem, s ezért hálás és büszke vagyok.

— Hogyan élünk? Lányom 12 éves, két fiú, egyik 5, másik 6 éves. Kovács elvtársnő a szociális osztályról mikor két éve meglátogatott a régi lakásunkban, megrémült. Így kaptuk ezt a gyönyörű, egészséges, modern házmesteri lakást. Felségem itt, a postán ház-mester. 1500 forintot keres, lakbér, fűtés ingyen van. Én hajnali fél háromkor kelek, illetve indulok és délután kettő óra körül érkezem haza. A havi átlagom 2 és 1.1 ezer forint, ott a Nép-színház utcai árusítóhelyen. Hát, ötven vagyunk rá...

Fridmann elvtárs még ősszel — tudja, ő volt akkor a hírlap osztály vezetője — azt mondta, hogy szerez nekem egy forgalmas, jó standot, mert én nagyon megérdemlem. Én azt mondtam, hogy nekem úgy nem kell, hogy én valakit kitűnjek, csak ha nyugdíj miatt megüresedne valami. Mert bizony, jobb lenne egy meleg helyiségben, jobb forgalom-mal, ahol több a pénz, nem mimiattunk, a gyerekek miatt.

Hát igen. Ez bizony mérle-gelés dolga, vagy talán még több. Kötelesség!

Legyen órá büszke a posta is, ne csak „B” kategóri-zálva.

Schenker Pál

1975: A NŐK ÉVE

Ebben az évben — nem úgy, mint hagyományosan, csak március 8. — mind a 365 nap a nők! Köszönhetjük az Egyesült Nemzetek Szervezetének. Persze hozzá kell tenni, hogy az egyes országokat nem egyformán érinti az ENSZ-határozat. Mások a feladatok a kapitalista országokban, mások a gyarmati iga alól felszabadult országokban, ahol nagy szegénységben élnek, s megint mások a szocialista országokban.

Mi maradunk saját házukon táján.

Az idén ötéves lesz pártunk Központi Bizottságának nőpolitikai határozata. Amikor megszűnik egy-egy KB határozat, esetenként arra gondolunk, hogy tulajdonképpen határozat nélkül is tenni kéne, amit a párt kér. Mégis más súlytal munkálkodunk egy-egy témakörben, ha van rá határozat!

Itt vannak például a nők. Mindenki tudja, elismeri, hogy már rég kivitták maguknak az egyenjogúságot: egyenértékű partnerek a munkában, egyre többen szereznek felsőfokú végzettséget, egyre több nőnél szorult háttérbe a „főzőkanál”, s lép előtérbe a munka-, a hivatásszeret. A közélet területén is nagyon sok nőt találunk, s a családi tűzhely melegen tartásáról is általában a nő gondoskodik.

1970 előtt — a KB-határozat megjelenése előtt — is tudtuk, hogy mindez így van. A hála köszönet és megbecsülés volt — de ez sem minden esetben. A fordulatot 1970 jelentette: javítani kell a nődolgozók helyzetét, felkarolni törekvéseiket, s nagyobb támogatást kell adni az édesanyáknak, különösen a családoknak, ahol nagy a teher, csökkenteni kell. Mindenütt elkezdődött „a határozat végrehajtása”. A NŐK ÉVE talán arra ösztönzi a vezetőket, hogy nagyobb marékka nyúljanak bele a közös kalapba, mint eddig, jobban odafigyeljenek és keressék meg a lehetőségeket. Azt tapasztaljuk, hogy a postánál nem vártak ilyen figyelmeztetésre.

A vezetők 18 százaléka nő, de a káderutánpótlási tervben már 33 százalék!

Szakközépiskolai levelező oktatás eddig csak Budapesten volt. A vidéki igazgatósági székhelyeken részben már ugyan-csak megszervezték — még Dunántúl van hátra —, s igen nagy a nők körében az érdeklődés. Debrecenben például a beiratkozott hallgatók 80 százaléka nő!

Határozat született a vezérigazgatóságon, hogy a felsőfokú postaforgalmi tanfolyam nappali tagozatára — Budapesten — elsősorban gyermekes nőket kell beiskolázní. Arányuk a most folyó oktatási évben 71 százalék.

Egyre nő a gyermekgondozási segélyen levők száma: jelenleg 2894-en veszik igénybe, s 741-en szülési szabadságon vannak. Eihatározta a személyzeti, oktatási főosztály, hogy segít hasznossá tenni számukra a három évet, akik el akarják végezni a postaforgalmi szakközépiskolát, előnyben részesülnek a levelező tagozaton, továbbá, akiknek beosztásukhoz nincs meg a megfelelő, szükséges végzettségük, levelező tanfolyamon megszerezhetik.

Bérezés terén is előre kívánnak lépni. Határozat van arra, hogy 1975-ben megvizsgálják, hol indokolatlanul alacsonyabb a nők átlagfizetése a férfiakénál, azonos felkészültség és beosztás mellett, s a különbségeket meg ebben az évben meg kell szüntetni.

A nőkkel való fokozottabb törődés nemcsak az egyén érdeke. A posta utánpótlását ugyanis a nők biztosítják. Két adat: 1966-ban a dolgozók 44,6 százaléka, 1975-ben 52 százaléka nő.

Az asszonyok segítséget várnak ahhoz is, hogy gyermeküket el tudják helyezni bölcsődében vagy óvodában. A posta tulajdonában van 6 bölcsőde (195 személyes) és 7 óvoda (562 személyes). 1974-ben 110-zel bővítették a férőhelyet, 1975-ben pedig folyamatban van egy 100 személyes óvoda építése. Az ötödik ötéves tervben is építenek egy 100 személyes óvodát, továbbá egy 80 személyes bölcsődét Budán.

Csak néhány adattal érzékeltettük, hogy a posta hogyan gondoskodik egyre fokozottabban nődolgozóiról, hogyan javítja helyzetüket — a NŐK ÉVE-ben. Amiket elmondtunk, mind-mind anyagiakat igényelnek. Vannak azonban olyan elvárások is, melyek nem kerülnek pénzbe: udvariasság, figyelemesség, előzékenység... Mert akármennyire is megvalósítottuk az egyenjogúságot, a nő abból a szempontból mindig nő marad, hogy: elvárja az előbb felsoroltakat. Nem kell magyarázatot fűzni hozzá, hogy meg is érdemlik. Az idén sürűbbben jusson eszükbe a férfiaknak egy-egy szál virág is.

— Bánhidl —

Fóton, a gyermekvárosban

— Postás vagy nevelő?
— Postás vagyok.
— Hol könnyebb a postásnak?

— Kint, Dunakeszin az 1-es hivatal vezetője voltam. Öt éve vagyok itt, ebből egy év azzal telt el, hogy elfogadtam magam a gyerekekkel. Mert a munkám 50 százaléka nevelőmunka.

A Fóti gyermekváros postájának vezetőjével beszélgettünk. Dr. Asztalos Ferencné, Sárika, maga is édesanya. Két „saját” fia van. Melléjük és munkája mellé vállalta 25 kisgyereket... és itt megakadok, mert nem tudom kifejezni, mi lesz az azolnak a gyerekeknek a szemében, akiket évenként hozzá osztanak be postásnak.

A gyermekvárosnak 15 évvel ezelőtt körülbelül 500 dolgozója volt (legtöbbször itt is laknak). Kis lakói ezren lehettek. Nehéz és körülményes dolog volt a városi postára kijárni. Ezen akartak segíteni a Bu-vig vezetői, amikor odahelyeztek egy postahivatalt. Megbeszéltek, hogyan tudják bevonni a gyerekeket a postai munkába. Lassan kialakult a mai rend.

Reggelként két kis „postászt”, 7–8. osztályosok és két kézbesítő, 5–6. osztályosok jelentkeznek Saci néniél. Rövid beszélgetés után elkezdődik a munka, éppen úgy, mint más hivatalokban. Szétosztják a beérkezett küldeményeket,

A reggeli utolsó megbeszélés kézbesítés előtt

újságokat, a két kézbesítő elindul a maga járatán, viszi a leveleket, újságokat, csomagokat. Egy hónap, január összesített eredményeit nézzük meg: 449 hírlapot árultak és 3998 darab előfizetett hírlapot kézbesítettek ki. A felvételi helyiségbe folyamatosan jönnek az ügyfelek. Csak a gyerekek fogadják őket. Felveszik a táviratokat, csomagokat, még a külföldre menő küldeményeket is ők továbbítják. Egyedül a pénztár az, amit csak Saci néni kezel. Az ott folyó elszámolásokra csak azokat tanítja meg, akik az iskola elvégzése után is postások maradnak. A következő tanévet négyen kezdik a postaforgalmi szakközépiskolában. Továbbra is állami gondozottak maradnak, de a Posta kollégiumában laknak.

— Három kislány már jövőre végez. Ők is töltenek mentek szakközépiskolába — mondja Asztalosné. — Azt mondják, az első három évben nem kell nekik „postát” tanulni. Tudják az itt szerzett gyakorlatból. A tanáraiktól mindig jól hallok róluk, eddig jelesre vizsgáztak. Igaz, a gyakorlati munkán kívül elméleti órákat is tartunk. A kedd délutánok tanulással telnek.

— Postaetikát is tanulunk. — mondják a gyerekek, amikor arról kérdezem őket, mit is tanulnak. Aztán elmesélik, hogy a postásnak mindenkiel szemben egyforma udvariasan kell viselkedni. Nem szabad elszaladni egy levéllel, mert az igazgató bácsié, a takarító néni újságja éppen olyan fontos, mint a doktor bácsié. És nem szabad borralalót elfogadni, mert sértő, hiába akarnak adni, meg kell köszönni és azt mondani: nem fogadom el.

Nézem a gyerekek öntudatos kis arcát, amíg csinos világoskék egyenruhájukban magabiztosan végzik munkájukat.

— Mire van szükségük? — kérdezem a hivatal vezetőjét.

— Semmire. Amit kértünk, azt megkaptuk. A gyerekek jó ellátásáról gondoskodik az intézet. Az a kis plusz, ami hiányzik, azt igyekszünk pótolni a névnap tortákkal, melyeket magunk készítünk el, a közös kirándulásokkal, az évenként ismétlődő nyaralással a Balatonon.

Sz

Ifjúság az elektronika korában

Pályázatot hirdet a Nemzetközi Távközlési Egyesület. A pályázaton 1975. január 1-ig a 9. évküvet be-töltött, de 19. évküvet idopontig még el nem ért fiatalok vehetnek részt.

A pályázat tárgya: a távközlés szerepe mai világunkban és a jövőben; a távközlés jelentősége, eszközei; milyen ma, s milyen lesz a jövőben a távközlés hatása a családra, a tájékoztatásra, a társadalmi és gazdasági fejlődésre, a népek közötti megértésre.

Pályázni lehet: szöveggel, képpel (fénykép, film, rajz, festmény, rajzfilm) hanggal, makettal és szoborral egyénileg és kollektíven.

Az elbírálásnál két kategória lesz: 9–13 éves korig és 14–19 éves korig.

A műveket a Postavezérgazgatóság (1540 Budapest) címére kell postára adni, legkésőbb 1975. április 30-ig.

A pályázaton részt vevő művek közül a 10–10 legsikerültebbet a posta elküldi a Nemzetközi Távközlési Egyesület címére, Genfben, ahol a legjobbak a nemzetközi versenyen is részt vesznek és helyezés esetén értékes jutalmazásban részesülnek.

A hazai eredményhirdetés és jutalmazás július 15-én, a nemzetközi pedig október 8-án, a Távközlési Világkiállítás alkalmával lesz.

Értékes pályaművek

A miniszteri pályázat eredményei

A közlekedés- és postaügyi miniszter 1974. év elején pályázatot hirdetett a Budapesti Műszaki Egyetem, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, valamint a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola nappali tagozatos hallgatói részére. A pályázaton az volt az elsődleges célja, hogy a hallgatók érdeklődését felkeltse a közlekedés és hírközlés gyakorlati kérdéseiről és leendő munkaterületeiket megkedveltesse velük.

A pályázat 1974. október 15-én zárult és az egyetem, a főiskola, valamint a minisztérium képviselőiből alakult bizottság tett javaslatot a díjak odaítélésére.

A bizottság az értékelés során megállapította, hogy a hallgatók komoly felkészültségről és szakmai ismeretéről tettek tanúbizonyságot. A bizottság javaslatára Rödönyi Károly miniszter pályadíjban részesítette a legjobbakat.

A Budapesti Műszaki Egyetem hallgatói közül I. díjat kapott Melezer László közlekedésmérnök hallgató. A tehergépjármű rekonstrukció műszaki és gazdasági hatásai” c. pályázataért. Összevont díjat kapott Kovács Tamás építőmérnök-hallgató, több értékes pályázataért.

I. DÍJAT KAPOTT Csipak Antal (Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Intézet) „Diszpécser távközlésszerűsítése a MÁV menetirányítói szolgálat részére” c. pályázataért; Szeke-

Postaügyi Minisztérium Intézet) „Fényjelzős mechanikus biztosítóberendezés jelzőgós áramköreinek elektronikus megoldása” c. pályázataért; Horváth József és Sugár Károly (Távközlési Tagozat) „Aktív RC szűrők távközléstechnikai alkalmazása” c. pályázataért és Huri Attila (Közlekedésszervezési Kar) „A vasúti ívszabályozás és ívküzűzés számítógépes megoldása” c. pályázataért.

II. DÍJAT KAPOTT: Dombi András (Távközlési Tagozat), Bor József (Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Intézet), Ring László (Közlekedésszervezési Kar), Lukács István (Gépjárműközlekedési Tagozat).

III. DÍJAT KAPOTT: Dejcz László, Körmendi András és Serfőző Borbála (Gépjárműtechnikai Tagozat), valamint Foris László (Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Intézet), Bükkösi Károly (Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Intézet), Nagy János, Tóth Béla, Székely Ferenc és Csintula Gyula (Gépjárműközlekedési Tagozat).

A pályadíjakat és a jutalmakat a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumban ünnepélyes keretek között — az egyetem, a főiskola és a minisztérium képviselői jelenlétében — dr. Ábrahám Kálmán államtitkár adta át. Az átadás alkalmával méltatta a pályázat jelentőségét, a hallgatók értékes munkáját és köszönetet mondott az egyetemnek, valamint a főiskola vezetőinek és oktatóinak a pályázat sikerének előmozdításáért.

A vonal „innenső” oldalán

Izgalmas dolog műhelytitkokba betekinteni. Megismerni a hang tulajdonosát, a körülményeket, ahol és ahogyan dolgozik. A gödöllői távközlési központ életét firkészve, préseljük be magunkat egy körülbelül nyolcszor négy méteres „terembe”. Itt üzemel a város által már régen kinőtt CB 800-as, 9 munkahelyes berendezés. Szűk, nemcsak beszélni, hanem csatlakozni, türelmet kérni, bonyolítani a hivatalos sürgős ügyeket, magánbeszélgetéseket.

— Az emberek halaszthatatlan ügyeket nyomban, késedelem nélkül szeretnék intézni, de hát ez nem megy olyan zökkenőmentesen, ahogyan ezt elvárják — mondja Kocsis Ilona távközlési rendező. — Kicsi a központ és az állandó torlódások miatt az ügyfelek türelmetlenek. Bizony, ebben a kis helyiségben, ebben az állandó zsongásban hamar elfáradnak a kezelők. Ami igaz, az igaz, mi sem vagyunk angyalok.

— Szép ez az önkritika és ritka, egyenes önvallomás, de milyenek akkor az ügyfelek?

— Van tapasztalatom, hiszen 18 éve vagyok postai dolgozó. Még 14 éves sem voltam, amikor dolgozni kezdtem. Bizony, sok gorbombaságot, szidalmat, kioktatást kellett lenyelnem. Ha az ember már fáradt, a gorbombaságok hallatára az igazságtalan, kötéled, sokszor trágár ügyfélnek csak visszamondtam ingerülten valamit. Erre mondtam az imént, hogy mi sem vagyunk mindig angyalok.

Öt év után a Budapest 100-on

Stabilizálódott a létszám

Öt évvel ezelőttadtunk hírt Budapest legmodernebb postahivatalának — Budapest 100-as — megnyitásáról. Az elmúlt öt év tapasztalatairól, eredményeiről beszélgettünk Sándor Ferenc hivatalvezetővel.

— Öt év alatt mintegy 50–70 százalékkal emelkedett a felvett küldemények és betétkönyvek száma. A fiókberletek 25-ről 130-ra szaporodtak. Ebből is látszik, hogy kezdenek idészokni a posta szolgáltatásait igénybe vevők. A kézbesítők anyaga is nőtt, főleg a prospektusok száma lett nagyobb.

— Szívesen jövőnk ide — mondja Kiss Józsefné, aki éppen ajánlott levelet adott fel —, örülünk ennek a hivatalnak.

— De nemcsak az itt lakók veszik igénybe szolgáltatásainkat — folytatja Sándor Ferenc —, hanem a villamosról, buszról leszállók is felkeresik hivatalunkat a csomóponti közelség miatt. Így sok időt spórolnak meg.

A kézbesítőkről beszélve, felvidult arccal szól.

— Az utolsó két évben megállapodott, stabilizálódott a létszám. Túl vagyunk a krízisen, nyugdíjasaink helyett is van utánpótlás. A létszám 46 százaléka fiatal!

A kézbesítőteremben magamra hagy az idősebb és fiatalabb kézbesítők gyűrűjében. A közvetlen hangú beszélgetésben örömmel hallottam, hogy Dormán József, az 1-es kézbesítő szülei, nagyszülei is postások voltak, jómaga 34 éve postás. És szeret a fiatalokkal foglalkozni. Félíg Karcsi bácsi, a 9-es kézbesítő már 44 éve járja az utcákat, emeleteket a környéken.

— Szeretek az emberek közt lenni, érték dolgozni. Munkámmal az egész világgal tartok kapcsolatot, s szerzek örömet az embereknek. A fiam is postás. S emellett a fiatalokat tanítom, s ösztökélem őket a becsületes, pontos postai munkára, mert ez a lelke mindennek!

Igen, ilyen az idősebbek gondolkodása. Igaz, postás-jellemek. A „világátgő” szemlélettel gondolkodnak a tanítanak.

— Mi is szeretnénk jó postások lenni — veszi át a szót ifj. Bobák József. — Nekem

Nehéz munkaterület a mienk. Jó idegek, „birka türelem”, önfegyelm és udvariasság kell ide. En megértem a reklamálókat, ha már egy-két óra óta hiába várakoznak. Igazuk van, ha idegesek, türelmetlenek, de nem mi tehetünk a késedelemről, nem mi lazsaljuk el a kapcsolatot. Ezt az ügyfeleknek is meg kellene érteni, valahogy úgy, hogy durváskodás, kioktatás mentesen sürgessenek. Jó lenne egy mindenkiire kötelező „KRESZ”, nemcsak a közutakra, hanem az emberek egymással való érintkezésére is bevezetni — mondja Kocsis Ilona, aki „melleleg” 800 telefonszámot tud fejből.

—sch—

Az új igazgató nem ismeretlen

MÉG NEM ISMERTEM dr. Szilágyi Gábort a Debreceni Postaigazgatóság új vezetőjét, de annyit már sejtettem róla, hogy nagyon elfoglalt és rendkívül pontos ember. Mikor telefonon találkoztunk időpontját rögzítettük, nem mondtott hozzátéveles időt. Pontosan 14 órát jelelt meg. Tetszett nekem ez a precizitás, hasonló kedvességgel kívántam viszonzolni, s már jóval 2 óra előtt jelentkeztem titkárságán. A várakozás percei sem teltek hiába. Dr. Kiss Zoltán, igazgatóhelyettesével beszélgetve éreztem: az új igazgatót bizalommal fogadták. Mint kiderült, ismerik vezetői rátermettségét és annak ellenére, hogy nem áll mögötte postás múlt, a dolgozók azt várják tőle, hogy sikerül továbbfejleszteni mindazt, amit elődje, Nagy Tiborné elkezdett. (1978-ig új crossbar-központ beindítása, még az idei évben több kis- és középváros átadása, korszerűsítése, gépesítés, stb...)

Pontosan délután 2 órakor, ahogyan ígérte, meg is érkezett a fiatalos külsejű, energikus mozgású új igazgató, akinek koráról, eddi-

gi életéről csak a hajába lopódzott ősz hajszálak árulkodnak.

Fiatalon, közvetlenül az érettségi után kezdett közgazdasági munkát végezni. Életének minden állomását hosszú lenne részletesen ismertetni és úgy érzem, szükségtelen is. Elég, ha az eddigi évek összegezésül csupán néhány adatot említünk. Először az egyik kerület, majd Debrecen város tanácsának elnöke lett. Ebből a funkcióból került a városi pártbizottságra, amelynek hosszú esztendő-kön át, egészen 1974. végéig első titkára volt.

EZEK A TÉNYEK teszik érthetővé fogadtatását. A postaigazgatóság dolgozóit éppúgy, mint Debrecen minden lakója megtanulta becsülni munkáját.

Jelenleg ismerkedik az igazgatósággal, közvetlen munkatársaival, s a területtel, amely Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár és Szolnok megye mintegy félezer hivatalát, annak minc n gondját, baját jelenti. Korai volna — maga is helytelennek tartja — különleges, új elképzelésekről írni, hiszen a feladatok s elődje által meghatározott úton

halad. Egyet tudok határozottan állítani rövid ismeretségünk alapján:

Minden megoldás — legyen az forgalmi jellegű, vagy műszaki feladat — centrumába az embert állítja. Nagyon helyesen látja, hogy a több mint 5 ezer postás dolgozónak munkakörülményein, szociális ellátottságán kell előszörban változtatni ahhoz, hogy az igazgatósági munkája tovább javulhasson.

Bízok abban, hogy mint a megyei pártbizottság tagja, továbbra is hasznosítani tudja a tanácsokkal eddig kialakított jó kapcsolatait, s ez a kooperáció gyümölcsöző lesz a korszerűsítési munkákban. Szeretné gyorsítani a fejlődést, s ezt talán éppen ezen az igazgatóságon a legnehezebb, ahol bizony sok még az elavult, korszerűtlen kishivatal.

JELLEMZŐ VONÁSAI, amelyekről írni kell, a töretlen optimizmus, a lendület, amellyel munkáját kezdte, a pontosság, amelyről már bevezetőmben említést tettem, s ami lehetővé teszi, hogy mindenre legyen ideje. Hogy el tudja látni fontos gazdasági vezető munkáját, hogy eleget

tudjon tenni a megyei pártbizottságban vállalt funkciójának, egyéb követelményeknek, s a magánéletre is jusson idő, mert az új igazgató szabadidejében szívesen olvas (Fejes Endre: Rozsdatemetője egyik legkedvesebb könyve), színházba jár, nézi a televíziót, s az időjárásról függően művelki kis 200 négyzetméteres kertjét a város határában, ahol zöldségféléktől kezdve virágokig minden növény megtalálható.

Utóljára, de nem utolsósorban: néhány hete aktív nagypapa. (Talán még egy utolsó jellemző fia házasságával kapcsolatban. A fiatal pedagógus házaspár annak dacára, hogy a férj édesapja a városi tanács elnöke, illetve a pártbizottság első titkára volt, több éven keresztül albréletben élt!)

AZ ÁLTALÁNOS, szinte mindenütt meglevő feladatok megoldásán túl azon is gondolkodik, hogy a korszerűsítését egyidejűleg, ahol mód van rá, kis keretben ültessenek a hivatalok elé, hogy a dolgozók még jobban érezzék magukat a szép környezetben.

Mátéffy Zoltán

Írott üzenet a telefonhálózaton át

Egy brit hírközlési rendszer lehetővé teszi, hogy a leírt üzeneteket egy másik, távoli helyen azonnal el lehessen olvasni. Az üzenetet vagy rajzot, amelyet az adó-, illetve az adó-vevő készülékbe helyezett blokkra írnak, a házi vagy a nyilvános telefonhálózatra kapcsolt vevőben azonnal el lehet olvasni.

A rendszer adó-vevő készülékkel, vagy külön adókkal és vevőkkel dolgozik, rendeltetéseknek megfelelően. Ezeket házi vagy távolsági telefonvonalakkal kapcsolják össze. Az adó oldalon a hívógombot meg kell nyomni, majd az üzenetet golyóstollal le kell a blokkra írni. A vevőben a közlés egyidejűleg megjelenik, egy ugyanolyan írás a két koordináta menti mozgását vezérli az átvívó rendszer.

Más-más fajta célokra különféle üzenőrendszereket, fejlesztettek ki. Egy-, két-, vagy több oldalú kapcsolatteremtés is lehetséges ilyen módon.

Országos távirásverseny

A Posta Központi Táviró Hivatal Posta Kiváló Brigádja címmel kiírt üzenet Táviró Hivatal külön értesítést küld majd a döntőbe került versenyzőknek.

Kérjük, hogy a távirószolgálat jobbátételét célzó kezdeményezést a táviró hírvírók segítségével a távirószolgálatban részt vesznek. Kérjük továbbá, hogy a postahivatalok vezetői is adjanak messzemenő támogatást és segítséget a verseny sikere érdekében.

Kurucz István
igazgató

Az elődöntőket március első felében, míg a döntőt március utolsó napjaiban rendezik meg. Az elődöntők helyéről, időpontjáról, valamint a jelentkezések határidejéről az igazgatóságok fogják a táviró-kezelőket tájékoztatni. Az

A telefon

Automatikus kapcsoló

A telefonáló többségét idegesíti, ha a keresett állomás foglalt. Egyesek ilyenkor újra meg újra tárcsázzák a hívott számot, de ismét csak az idegesítő, szaggatótű bűgűt hallják. Mások nem hajlandók letenni a kagylót, vég nélkül várják, hogy a keresett állomás felszabaduljon.

Japánban most új módszerrel kísérleteznek, hogy a telefonáló helyzetét legalább némiképp megkönnyítsék. Egy automata berendezés regisztrálja a foglalt állomáshoz beérkező hívásokat, s a vonal bontása után az első hívónak adja át a keresett állomás vonalát. A többiek sorban — az az a hívások sorrendjében — következnek utána.

Bélyegek — évfordulókra

1875. március 4-én született Károlyi Mihály, az 1918-as polgári demokratikus forradalom egyik vezetője, a Nemzeti Tanács elnöke, miniszterelnök, majd a köztársaság elnöke. Születésének 100. évfordulójáról 1 forintos bélyeggel emlékezik meg a posta március 4-én. A bélyeg több színű ofsetnyomással a Pénzjegynyomdában készült Kékesi László grafikusművész terve alapján 2 885 000 fogazott és 4500 fogazatlan példányban.

Az 1975-ös év a nők nemzetközi éve. Ebből az alkalomból a magyar posta a nemzetközi napon, március 8-án 1 forintos bélyeget bocsát ki. A bélyegen Kass János terve alapján modern női fej látható, valamint a nők nemzetközi évének hivatalos emblémája. A bélyeg kétszínű ofsetnyomással az Állami Nyomdában készült.

Mindkét „évforduló-esemény” bélyeget 1975 végéig árusítják a postahivatalok.

Ugyancsak március 8-án bocsátja ki a posta az új, általános forgalmi bélyegsorozat következő értékét, a 900 éves Szolnokról megemlékező 5 forintos bélyeget. A bélyeg kétszínű ofsetnyomással az Állami Nyomdában készült Vertel József grafikusművész terve alapján.

Még március hónapban, előreláthatólag a XI. kongresszus megnyitására napján kerül kibocsátásra a hazánk felszabadulásának 30. évfordulójáról megemlékező 40, 60 filléres, 2, 4 és 5 forintos bélyegekből álló sorozat.

A bélyegsorozat politikai plakátokat mutat be, 5 forintos címlétén Szilvássy Nándor által a XI. kongresszusra készített plakát látható. A bélyeg felvételénél a bélyeg alakú, perforálásig terjedő méretük 68,4x34,2 mm, több színű mélynyomással az Állami Nyomdában készülnek. Kékesi László grafikusművész terve alapján.

Márciusban az előzetes tervek szerint még egy 7 címletből álló, régi autókat bemutató bélyegsor kerül kibocsátásra. A bélyegsorozat leírását a következő számunkban közöljük.

— Gy —

Pécsieknek Zalaegerszegről

Intézetünkben 84 állami gondozott gyermek nevelése és tanítása folyik. Az önkéntes zalaegerszegi önkormányzat KISZ-szervezete és a távközlési üzem szocialista brigádjai rendszeres patronálási kapcsolatot tartanak fenn intézetünkkel. Kedvességükkel és az ajándékozási figyelmességükkel nagymértékben hozzájárulnak annak a szeretetösszegnek a kielégítéséhez, amelyben tanulóink a legnagyobb hiányt szenvednek, s amit mi nevelők az egész napos feszített munka mellett csak kis mértékben tudunk pótolni.

E levelem megírására is az a felejthetetlen élmény nyújtott esemény ösztönzött, amelyet a Téliapó-ünnepségünk alkalmával a zalaegerszegi postás KISZ-szervezet adott tanulóinknak. Nem lehet elérkezéskor nélkül leírni a hálás gyermekszemeket — ahogy csillogtak —, mikor Horváth Sándor KISZ-titkár az ajándékokat átnyújtotta, s tapasztalni azt, hogy tanulóink érezték — a mindennapi megszokott nevelőkön kívül más is a szeretetükbe fogadta őket.

A sok-sok meséskönyv, Téliapó-csomag, a május 1-én rendezett kirándulás a zalaegerszegi ünnepségekre, a postai üzemlátogatás, a nálunk lebonyolított kispályás futballcupok stb. mind-mind nagy élmény marad, s örök emlék a gyerekeknek.

Postával kapcsolatos szereleli és egyéb ügyeinket szocialista brigádjaik dolgozói, a nagy leterheltség ellenére — társadalmi munkában — rövid határidőn belül elvégzik, s ezzel nagy segítséget adnak nekünk.

A zalaegerszegi postás KISZ-szervezetnek, üzemegységük vezetőjének és szocialista brigádjainak hálás köszönetünket tolmácsoljuk.

Beleznay László
igazgató

Rivaldafény

Egy lecsúszott, hajdan ünnepeket londoni komédiás és egy pályakezdő fiatal táncosnő sorsát fonja össze a nagy kerítő: a Véletlen. A leány magányossága, vélt bajai elől a hálba akar menekülni, de a deres hajú Calvero bármennyire is részeg, annyira mégsem, hogy meg ne érezze a gázszagot és segítségére ne siessen!

Ezzel a képsorral kezdődik Charles Chaplin 1951-ben készült, nálunk most első ízben bemutatott filmje, a Rivaldafény.

Érdekes volna eljátszani a gondolattal, hogy e prologus után miként is formálódna ki a mese: mondjuk 1921-ben. Milyen groteszk komédia kerekedne a sikertelen öngyilkosságból és abból a szituációból, hogy Calverónak (Charly-nak) kell gondoskodnia a vendéncéről! A harminckét éves Chaplin valószínűleg a helyzet tragikomikus vonásait hangsúlyozta volna. A Rivaldafényt azonban már hatvankét éves fejjel forgatta, s ez tüstént megadta az egész mű sajátos, mélabús alaphangulát.

Amit a harminckét éves Charly mulatságosnak talált, azt a hatvannégy éves érzelmi alapon fogta fel és átélt. S ez a Rivaldafény tragédiája. A film ugyanis szépen megcsinált, hatásos, rutinos munka. (Le sem lehetne tagadni, hogy Hollywoodban készült.) A nagy jeleneteknél minden bizonynyal előkerülnek majd a zsebkendők Budapestén is, és a Két kicsiny fehér baletticipő örökzöld melódiából talán újra

pesti sláger lesz. Mégis Charly barátai — magyar tisztelői — valahogyan kielégítetlenül maradnak.

Mentségére szolgáljon az alkotónak a gyártási idő: az 1951-es évszám! Chaplin ugyanis nyilvánvalóan a Monsieur Verdoux viharos fogadtatása, az Amerika Előzetes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság hajszája után nem akart semmit sem kockáztatni, s úgy vélte: a legokosabb, ha meghúzódik. (Őt esztendő múltán úgyis pellengérré állította a hírhedt bizottság az Egy király New Yorkban történetében.)

Eppen ezért a Rivaldafény nem egyéb, mint a maga „Naplemente előtt”-je, természetesen nem a drámai műfajban, hanem valami olyanban, amely egyaránt tartalmaz vigjátéki betéteket, melodramatikus fordulatokat és balettészleteket, magánszámokat, filozófiai monológokat. A megszokott irónia, az egész anyagot átítató túlzott szentimentalizmust itt-ott oldja ugyan, de mert csak nyomokban bukkann fel, kevés ahhoz, hogy felidézze az igazi chaplini stílust.

Meglepő az is, hogy Chaplin a rendező, ezáltal nem hagyatkozott annyira a képekre, mint máskor, hanem agyonbeszélte a cselekményt. A tempó így lelassult, a színészvezetés akadozóvá vált. Régi komédiái ma is örökifjúak, ez pedig, akárcsak főhőse Calvero, maga is megöregedett. Nem robbannak szinte perceként az ötlettrakták, hanem a forgatókönyv dialógusai próbálják a mulatságos fordulatokat pótolni.

Ami Chaplint, a színészt illeti, a Rivaldafényben is kitűnik. Azért azonban kár, hogy szépen akart meghalni a kamera előtt, és a nevetés könnyeit felcsérélte a meghatottság könnyeivel. Partneri köztül Claire Bloom (Thérèse, a táncosnő) vérbeli tehetség (mint ez utóbb bebizonyosodott), még akkor is, ha itt néha Shakespeare-t játszik! Örülhetünk a befejező mulatságos tréfában Buster Keatonnak, mint partnernek és a kezdő jelenetben egy pillanatra láthatjuk a gyereket Geraldine Chaplint.

Abel Péter

Ifjú akrobaták

Budapest bármely területén, főbb utak, utcai kereszteződésekénél, mindenhol megtalálhatók az úttesten, a járdaszéleken árusító Esti Hírlap-árusok. Többnyire fiatalok. S a fiatalság mellett van még egy tulajdonságuk, ahogy az autósok mondják: „az úttest akrobatái”, „saszézó újságárusok”. A merészségükkel, testi épességük kockáztatásával igyekeznek a rájuk bízott Esti Hírlapot eladni.

Sokszor elgondolkodtam bátorságukon, hogy miért is akarják e szükséges-rossz módszerrel eladni a lapot? Megérttem, hogy ha több lapot eladnak, akkor többet is keresnek.

Az árusítás másik oldalát is mérlegeltem, hogy előtérbe helyezik, szem előtt tartják, hogy minél kevesebb remittendanyag maradjon meg.

Lehet, hogy e fiatalok többségében él ez a kettősség, s ezekhez, a többségükben „posztás lelkek” kézből-kézbe, a tenni akaróhoz szól az intelem. Hiszen az elmúlt nyár forró, napos, tikkasztó délutáni hőségében, a fáradt motortermékek belégzése közben is árusították az Esti Hírlapot. Az ősz esős, s a mostani jeges téli csúszós utakon, járdaszéleken, kemény hidegben is igyekezni kell, ha „saszézva” is, eladni egy-egy lapot.

Vigyázzunk rájuk!

Sch. P.

Z. Novák József

Nem legenda, valóság

A hármaskörös feladatok útján feltűnik a jelzőtábla: Aszód. Ahányszor átutazom Aszódon, elfog valami furcsa távoli, szorongó érzés. Gyerekkoromban, mikor „rossz fát tettem a tűzre”, mindannyiszor elhangzott nagymamám intő jóslata, „ha ez még egyszer megtörténik... mész Aszódra, a javítóintézetbe”. Már nem emlékszem pontosan, milyennek képzeltem el részletesen a gyermekjavító intézetet, de borzalmasnak, féltelmetesnek, azt tudom. Megállunk és ezzel meg is szakad a visszaemlékezés fonala, ki-lepek a valóságba. Szép, mondhatnám csinos, karbantartott épület a posta. A bejáratnál balra a falban egy bemélyedés, benne egy telefon. Nagyon tetszik ez a megoldás, ílyet még nem láttam. A hivatal világos, meleg, asztalok az ablakoknál, rajtuk tollak. Rend, tisztaság, ragyog minden. Benyitunk a hivatalvezető szobájába. Itt találjuk a „pos-

fő a létszámuk. Ebből 10 külső kézbesítő, 2 táviratkézbesítő, 2 járatkiszérő. Két távolsági jegyzékelő körjárat indul naponta, 13 helységet érint. Úgy van megszervezve, hogy reggel 6 órakor két gépkocsi indul.

Addigra a 13 hivatal zárát elkészítik. Az utolsó állomásra, Kartalra, reggel 8-ra oda kell érni a kocsinak. Minden pontosan kiszámítottan, fegyelmezetten történik. A hivatalvezető azt mondja: a körülmények jók, a hivatal megfelelően korszerű, bírja a forgalmat, elégedett! Nagyon szeretne — és ezt, mint kérelmet tolmácsoljuk az illetékesek felé — egy automata utalványfelvétel-gépet. Létszámprobléma nincs. Minőség? Igen, az gond, bár sokat foglalkoznak az emberekkel. Hogy érdemes-e? De mennyire! Volt kellemes „csalódás” is. 1957 óta körülbelül 5 kinevelt szakkádere ment el hivatalvezetőnek innen. Szabad szombat beosztva, rendben, megkapja minden

ta megszállottait”. Zádor László és feleségét. Így hívják, így ismerik őket majd mind a 6 és félezren, akik itt laknak. 1941 óta postások mindketten. Ceglédiek. 1955 óta élnek Aszódon. A feleség, „Erzsike” a 11 fős ezüstkoszorus Távközlési szocialista brigád vezetője.

A hivatal IV. osztályú, 31

dolgozó. A hivatalvezető nem szégyel a salter mögé ülni, ha valami úgy hozza, de a távbeszélő-központban is besegít. Nevetve mondja, hogy ilyenkor a felek gyanakodva kérdezik — mikor férfi hangot hallanak — ki van a központban? Úgy érzi, az emberek szeretik. Mert mi mást jelentene „a meleg kilincsváltás” ilyen-

olyan ügyben? Pedig van ügyintéző, de sokan mégis hozzájönnek. „Emlékszik postamester úr erre az ügyre?” És megelégedve, örömmel mondják: „hát tetszik emlékezni”. Bármerre nézek, ez olyan, mint egy mintahivatal, mindegyik van helye, elegendő, minden ragyog, óramű pontosan működik. Zádor László alkotó ember, illetve feleségével mindketten azok. Hihetetlen energia van ebben a két emberben. Mindig újabb és újabb dolgokat csinálnak. Ismeretterjesztő előadásokat szerveznek, szaktanácsok, népművelők, népművészek, pedagógusok, társadalmi munkások. A hivatalvezető 1958 óta a Népfőnt elnöke, s azt vallja, hogy már egészében aszód. Szinte rájövön beszélni az elmúlt 10 év fejlődéséről, a közművelésről, a most készülő szennyvízcsatornázásról, a közügyeiről.

Megnézzük a híres — ezt már Gödöllőn hallottuk — leányzárlást. Nem legenda, valóság. Az emeleten két nagy szoba. Egyik utcai, erkélyes. Hat férőhely, modern búto-

rok, csillogó tisztaság, nagy szőnyeg, telefon a szobában, fürdőszoba, ragyogó, modern konyha, a szekrény berendezve, edények, poharak, élelmiszer — összkomfort. És mindez havi 120 forintért. Van egy büszkeségük, a pinceklubb. De erről inkább külön, bővebben számolnék be, igazán megérdemli. Az elmúlt évben a hivatalvezető kiváló dolgozó kitüntetését kapott. Ő úgy mondja, „nagy elismerés, kitüntetés a hivatalnak”. Kérdem, hogy hányszor nyerték el a kiváló hivatal címet.

Sajnos még egyszer sem — mondja. — De hát annyi jó hivatal van az igazgatóság területén, és ez nagyon jó. Bármennyire is szeretnénk, mi még nem kaptuk meg.

Szeretnénk országjárásunk során hasonlóan rendezett, mintaszerű, kitűnő hivatalokkal és ilyen rendkívüli „posta megszállottjaival” találkozni, eldicsekedni.

Egy mondatukkal szeretném zárni és jellemezni Zádorékot: „Otthonuk a Posta”.

Modern mese: Sajt helyett levél... (Haraszti)
Haraszti A. grafikája

Új műszaki főiskola Győrött

A Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola megalapításának szükségessége már régóta felvetődött, s ez 1968-ban realizálódott is. Az ország különböző városaiban működtek az egyes szakok. Ezzel párhuzamosan Győrött a Duna-szigeten megkezdtek a főiskola építését. A teljes építkezés — igen komoly beruházási összegekről van szó — 1977/78-ban fejeződik be.

Az oktatási épület első szárnyát, a kollégium egy részét és a laboratórium épületét azonban már 1974. szeptemberére elkészítették, s így e területeken megindulhatott Győrött is az oktatás. Ebben a tanévben már itt tanulnak a postaiüzemi, a vasútüzemi, a vasútgépész, a vasúti biztosító berendezések és az irányítás-technikai szak hallgatói. A főiskola székhelye tehát múlt év őszétől már Győr, ahova három év alatt fokozatosan áttelepülnek a budapesti szakok is.

A főiskola ma már 11 üzemmérnöki és műszaki oktatói szakon képez szakembereket. A képzés időtartama a nappali tagozaton 3 év, a levelezőn 4 év, a levelező műszaki-
oktató szakon pedig másfél év.

A tantárgyak száma — a szakoktól függően — 25—28. Vannak egy, és több féléves tantárgyak, amelyekből a félévek végén beszámolókat, vizsgákat, vagy szigorlatokat kell tenni. A tanulmányokat 3 tantárgyas államvizsga zárja. A postaiüzemi üzemmérnök-képzés a nappali tagozaton 1973-ban, levelezőn pedig egy évvel később kezdődött meg. Jelenleg a nappali tagozat két évfolyamát összesen 60-an, a levelező I. évfolyamát 66-an végzik.

A különböző postaszerveknél már megkezdtek az új előkészítő tanfolyamokat matematikából és fizikából, amelyek

nagyban segítik a jelentkezőket a sikeres felvételi vizsgákban.

Aki egyszer meglátja az egyre szebbé, korszerűbbé formálódó modern főiskolát, az hosszú ideig visszaemlékszik a látványra, s a gyönyörű környezetben, csendes, nyugodt helyen épülő, szépülő iskolába mindig öröm visszatérni.

Mezőfi

Együttműködés — egymásért

Bejegyzés a brigádnaplóban

A munkaverseny-mozgalom 1971. óta erőteljesen fejlődött a Pécsi Postaigazgatóság területén is.

A szocialista brigádok munkaszervezésre és munkavégzésre összpontosított figyelmük következtében jobb lett a munkafegyelm. eredményesebb a szakmai munka. Nagy figyelmet fordítanak arra, hogy az MSZMP XI. kongresszusára, hazánk felszabadulásának 30. éves évfordulójára tett vállalásait maradtalanul teljesítsék.

Jogi tanácsok

A házassági bontóperek egyik legérzékenyebb pontja a közös gyermekek elhelyezése. A korábbi jogi szabályozás alapvetően a gyermek korát és nemét vette alapul az elhelyezésnél és ez igen sok keserűség forrása volt. Az új családjogi törvény a gyermek elhelyezése kérdésében is új elvi alapokra helyezkedett.

A törvény abból indul ki, hogy a közös gyermek elhelyezésének és további nevelésének a kérdését házasságuk felbontása esetén is általában a szülők tudják a legmegfelelőbben elrendezni. Ennek megfelelően a gyermek elhelyezését is elsősorban a szülőkre bízta.

A megállapodás során azonban a gyermek nem lehet alku tárgya, a házassághoz való ragaszkodás vagy a házasság felbontásához való hozzájárulás feltétele, de legkevésbé anyagi haszonszerzés, tartásdíj fizetése alól való mentesülés, vagy éppen a bosszúállás eszköze. Ha a szülők a gyermek elhelyezése kérdésében nem tudnak megegyezni, abban az esetben a bíróság dönt az elhelyezésről.

A törvény szerint a gyermeket annál a szülőnél kell elhelyezni, akinél kedvezőbb testi, érzelmi és erkölcsi fejlődést biztosítva van. Ha pedig a szülőknél történő elhelyezés a gyermek érdekeit veszélyezteti, a bíróság a gyermeket más személynél helyezheti el (pl. nagyszülőnél, más rokonnál, stb.).

A gyermek elhelyezésénél súlyosabb, hogy tartása, élelmezése, ruházata, kulturális igényeinek kielégítése betervezés esetén ápolása stb. melyik szülőnél lesz jobban biztosítva.

Az állandóságra messzemenően törekedni kell, mert a környezetváltozás csak ritka esetben nem okoz válságot a gyermek érzelmi életében.

A gyermek elhelyezésének megváltoztatását a későbbiek során lehet kérni, ha azok a körülmények amelyekre a bíróság döntését alapította, utóbb lényegesen megváltoztak. Nincs akadály tehát annak, hogy az érdekeltek a gyermek más elhelyezése iránt újabb pert indítsanak. A gyermek elhelyezését megváltoztatni azonban csak akkor indokolt, ha a gyermek testi, érzelmi, valamint erkölcsi fejlődése addigi környezetében már nincs biztosítva megfelelően, illetve az elhelyezés megváltoztatását a gyermek érdeke kívánja meg.

Dr. Piko Adrienne

A számszerűen értékelhető eredmények mellett azonban mindennél többet ér az egyes postaszerveknél kialakult, a munkahelyen kívüli, egymásért történő együttműködés.

A siófoki postás dolgozók három postaszervéhez tartoznak: Siófok 1. postahivatalához, Posta Gépjármű Szállítási Üzemhez és a Somogy megyei Távközlési Üzemhez. Létszámuk 100 főre tehető. A postások összefogva végeznek vezetőikkel közösen társadalmi munkát a város területén a felmerülő igények alapján.

Ki kell említeni azonban a társadalmi munkák közül az 1974. szeptember és októberben végzett mezőgazdasági munkájukat és annak célját: A siófoki tsz a kedvezőtlen őszi időjárás miatt elmaradt a mezőgazdasági munkában. A Siófokon levő postaszervek dolgozói a tsz segítségére szeltek és egy vasárnap 60 postás dolgozott, 60—70 hold területen felszedte és kupacokba rakta a szépen megnőtt káposztafejeket.

dr. Pintér Mihályné

LEVÉL

A PKHI igazgatójának

A mátraverebélyi Általános Iskola 262 tanulója közül jelenleg 104 a cigány tanuló. Ezek zömének elmaradottságát, a tanulók hátrányos helyzetét nem kell bemutatnunk. Nevelőtestületünk 10 éve megkülönböztetett figyelmet fordít tanításukra, nevelésükre. A gyorsabb fejlődésük érdekében 1972. áprilisában a Nők Lapjában segítséget kértünk felszereléshez és ruházathoz.

A Posta Központi Hírlap Iroda Kereskedelmi és Propaganda Osztályáról az „Együttműködés” szocialista brigád azóta is többször tanújelét adta segítő szándékának. 1972. augusztus végétől többször küldtek tanszert, könyveket, füzet-egységcsomagokat, ruhákat, játékokat, hogy támogassuk a legrászorultabb gyerekeket.

Kérjük az igazgató elvtársat, hogy a fenti szocialista brigádnak e nemes cselekedeteit elismerésüket nyilvánítani szíveskedjék. A mi munkánkban az ő segítségük nagyon sokat jelent. Nincs tanszer nélkül tanuló az órán, mindig tudunk a kezükbe írószert adni, ha elvesztették, otthon hagyták, vagy nem vesznék a szülők. Bár a mi munkánkban az eredmények nem jelentkeznek olyan gyorsan, mint az iparban, de kitaró munkával elérjük, hogy ebben a tanévben 13 cigány tanuló tanul a 8. osztályban. Most folyik a pályaválasztással kapcsolatos munka, s úgy látjuk, valamennyien továbbtanulnak, ipari tanulók lesznek, ami pedig nagy eredmény!

Nehéz munkát végez ilyen összetételű iskolában a nevelőtestület, de mindent megteszünk, hogy az 1972. évi párttárgozat célkitűzése iskolánkban is megvalósuljon. Lelkesít bennünket az a tény is, hogy ismeretlenül is önzetlen segítséget kapunk.

Kívánjuk, hogy a Posta Központi Hírlap Iroda is érjen el 1975-ben igen jó eredményt a kultúra terjesztésében az elevenen élő, szocialista brigádmozgalom jó munkáján keresztül.

Verebélyi András
igazgató
Vass Ágota
szb.-titkár

Én postás vagyok

Ahogy elviharzik mellettünk a bicskei hivatal folyosóján, meglepetten nézek utána. Mi volt ez az elegáns egyenruha? Utána megyek. Valami rakosgat. Egészen közelről nézem és töprengök, vajon milyen ünnepségre csípte úgy ki magát, de akkor meg mit tesz-vesz. Hiszen összegyűrt frissen vasalt, remekül szabott ruháját. Még tesz-vesz valamit,

egyik társának ad át egy papírt, majd hozzám lép. Még mindig álmélkodom kifogástalan nyakkendőjén és a ragyogó tisztát, vasalt ingjén, fesztelen mozgásán.

— Te most mit csinálsz? — kérdelem.

— Dolgozom.

— Most is?

— Igen. Táviratkézésből jövőnk.

— Ebben a ruhában?

— Rámcsodálkozik?

— Igen, ez az egyenruhánk.

Gondolom, talán szüneli kiegészítő lehet. Meg is kérdezem.

— Suliba mikor megy? — mosolyog, majd határozottan kijelenti:

— Én postás vagyok.

— Mindig?

— Mindig!

— Tetszik neked a posta?

— Nagyon.

— Ezt választod munkahelyül?

— Hivatásul — világosít fel!

— De ugye tudod — próbálom kiközösíteni elegáns biztosságból — hogy itt sokat kell majd tanulni?

— Tudom.

— Szeretsz tanulni? — gonoszodom tovább.

— Hát nem mindent. De azt majd igen, ami a Postánál kell.

— Na és, pajtasaid csúfolnak, vagy irigyelnek?

— Csúfolni? — és most először fordítja el szemét rólam, gondolkodik — Nem! Irigyelni? Az lehet, talán... Micsoda tetszik ezeket kérdezni?

— Hát csak kíváncsiságom — válaszolom. És közben arra gondolok, hogy tulajdonképpen én is irigylem.

Schenker Pál

A NÉNIKE

és mutat a posta dolgozóinak ablakai felé — olyan jó. Megengedik, hogy itt írjak, adnak tollat, „eltérnek”, jó meleg van, világos, olyan szép itt minden és én csendben vagyok, nem zavarok senkit. Ugye ez nem bűn? Ugye nem lesz ezeknek a jó embereknek miattam semmi bajuk?

Nyugtatom. Látom, picit hisz nekem, jelöl a görcsösen fogott tollat leteszi az asztalra. Cvatosan, beszélgetve kérdezősködöm. Igen, egyetlen élő testvéremnek ír, aki nagyon beteg. Kórházban van, már egy éve külföldön. A néni nem itt lakik, de vonakodik megmondani, hogy hol. Hátha baja lehet belőle. Egyedül él a házacskáiban. Bizonyára nagyon zárkózott, mert nem szomszédol. Fél talán tőlük. Tyúk, kacsa? Nincs, volt, de mindig ellopták, aztán hát, ha panaszt tenne, ki hinne neki? Akinek nincs védelmezője, szószólója, magányos. — mondja — jók, jó emberek a szomszédjaim, — és látom rajta, hogy nem egészen így van. Kérdelem a nevét, megriad ismét. Nem, nem. Azt nem! Hátha baja lehet, hogy a falujában megharagszanak rá, mert itt ír. Mit is gondolnának róla? Milyen titkai lehetnek? Néha, mikor vásárol-

ni jár, akkor bejön ide, ahol őt annyira szeretik, dédelgetik, hisz nem zavarják el, még beszélgetnek is vele kedvesen, „megtűrik”. Nézem a riadt, de szép szemét. Mit gondolhat vajon a világról? Amit nem is ismer, csak fél tőle.

Visszavonul, mert nem tud hová beilleszkedni, de néha eljön ide a kedves, jó emberekhez a szép világos, meleg postára. Itt, ha félve is, de kicsit otthon szeretettel csend. Úgy érzem, hogy Kati néni sorsa éppen magányosságában megejtően tragikus. És ha valaki azt kérdezi, hogy miért írtam ezt meg, mi köze ehhez a postának, akkor megindokolom. Ez a „pult” másik oldala. Egy ügyfél, aki bélyeget, borítékot, stb. vesz, vagyis forgalmaz, akit sokszor hajlandók vagyunk csak ennyinek észlelni, holott az egy ember. Minden furcsaságával, félelmével, talán tragédiával együtt, akit ott, Aszódon nemcsak ügyfélnek tekintenek, hanem embernek is. Ahogyan őt ott várják, ahogyan „megtűrik”, talán ez az egyetlen fény, napsugár Kati néni megejtően tragikus magányosságában. Ez az értelme e soroknak, ezt akartam elmondva, megköszönni a postásoknak.

— S —

Magas mérce a brigádban

Van egy olyan brigád a budapesti Belföldi Távfeszítő Központban, melynek tagjai nem az idegesítő munkát látják a telefonvonalak kapcsolása közben, hanem az embert, aki segítséget vár. Miközben kapcsolják a vonalakat, arra gondolnak, hogy rajtuk múlik, lesz-e elegendő tej a Duna-kanyar városában, idejében meg tudják rendelni a kenyeret a falvakban, vagy arra, hogy meg tudja előzni a mentő a baba érkezését.

Úgy érzem, ilyen esetekben egy kicsit többet is tesznek, mint amennyi a kötelességük. Persze elhiszem, hogy régen rossz, ha valaki csak azt végzi el, ami a kötelesség. De olyan kevés ilyen van és annyira jó, ha emberi felelősséggel találkozunk, amit egy ember maga szab önmagának.

SZEGEDI TSZT-PROGRAM

A napokban kaptuk meg a Szegedi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Tanácsának első féléves munkatervét. A gazdag program tükrözi a szakszervezetek vezető szerveinek irányelveit, hazánk felszabadításának 30. évfordulójára és az MSZMP XI. kongresszusának tiszteletére indított munkaverseny eredményeit, további célkitűzéseit.

A TSZT idején első ülésének talán legérdekesebb pontja a beszámoló jelentés, amely az 1974-es év eredményeit taglalja, és foglalkozik az idei év feladataival.

A második ülés értékeli a kollektív szerződést, és annak függelékét, s egyben javaslatokat terjeszt elő az 1975-ös évben történő kiegészítésre és módosításra.

Az szb januári ülésén első helyen tárgyalja az üzemi segélykeret 1975. évi szétosztását, valamint a nagycsaládok és a GYES-en lévő nőtölgozók 1975. évi 13. havi segélyének lebonyolítását.

A februári program kiemelkedő pontja a Szegedi Postaigazgatóság 1975. évi

Egy száraz, tömör jelentést olvastam látogatásom előtt erről a brigádról. Ezek álltak benne: a brigád neve „Falu” szocialista brigád. Létszáma 21 fő. Vezetője Berki Géza, rendező. A brigád 1959-ben alakult. Jogos előfizetői panasza nem fordult elő. Jogos előfizetői-felszólítások számát 0,0024 százalékra csökkentették. Jó az együttműködésük más brigádokkal. 622 óra többletmunkát végeztek. 50 munkaóra értékét felajánlották a VIII. kerületi Tanácsnak a kerület szépitésére. A brigádban mindenki tanul...

Igyekeztem megkeresni, mi lehet az adatok mögött. Asszonyokat találtam, akiknek munka közben pernyi idejük sincs arra, hogy beszélgesse nek. Folyamatosan váltják egymást. Egy brigádgyűlés is csak úgy tudnak megtartani, ha előre megtervezik, és

bér- és létszámfejlesztésének elosztásáról szóló javaslat. Márciusban számol be az szb többek között a nőtölpolitikai határozat végrehajtásának tapasztalatairól. Ugyancsak értékeli a Postaigazgatóság munkavédelmi tevékenységét.

Áprilisban beszámolnak az 1974. évi „R”-alap felhasználásáról, s javaslatot tesznek az 1975. évi „R”-alap felhasználására.

Májusban teszi meg jelentését az szb az 1974/75-ös oktatási év tapasztalatairól, s a tisztségviselők munkájáról.

Kiállítás a Posta- múzeumban

Február 5-én nyílt meg a Postamúzeumban „A postagatamb és a posta története” c. kiállítás. A megnyitón a Budapesti Megrendezett Posta-galamb-olimpia fővédnöke, Horn Dezső miniszterhelyettes is megjelent. A megnyitó beszédet dr. Palotás Magda, vezérigazgató-helyettes mondta.

olyan beosztást kapnak, hogy legalább két óra senki ne legyen közülük szolgálatban. Mégis elérték az aranyérem után a Vállalat Kiváló Brigádja címet. Pedig olyan mérce van náluk, hogy egyetlen rossz hangnem miatti panasza a szocialista címet is elveszi! Hogy csinálták mégis...? Talán azokkal a gondolatokkal, amivel felelőssé teszik magukat minden vonalért.

— Sz —

Tizenkilenc évesek

Kezdő postások között

Huszonegy fiatal. Fiúk, lányok vegyesen, tizenkilenc évesek. Postai pályafutásuk legelején állnak...

Átlagban csupán fél éve postások. Ebből 3-4 hónapot valamelyik forgalmi hivatalban dolgoztak. Jelenleg Pécsen a segédtiszt tanfolyamot végzik.

— Gyerekek, most fél év távlatából már van egyről másról fogalmatok. Nem bántatók meg, hogy postások letetek?

Kórusban, lelkesen hangzik a felelet: „Nem!” Csupán két szó szöke: — En nem biztos, hogy még egyszer itt kezdeném! Egy harmadik így felel: „Azt nem bántam meg, hogy postás lettem, de most már inkább műszaki vonalon dolgoznék.” Mikor arról tájékoztatom, hogy ennek későbbiekben semmi akadálya, sőt több évtizeddel ezelőtti forgalmiakból lettek a legjobb műszakiak, neki is csillan a szeme.

— De miért nem bántatók meg?

— Nekem különösen a központi munka tetszik — mondja a Bonyhádról jött Bártfai Imre.

— Nekem is tetszik a távfeszítőlőszórálat — toldja meg a balatonbéri Vilisics Anna.

— En az emberekkel való találkozást élvezem nagyon — így a Pécs 1. postahivatalából érkezett Farkas Katalin és mindjárt indokolja is. — Mindegyik más és más. En ezt rettentően szeretem.

— Kézbesítőként kezdtem a postán — mondta Bártfai Imre. — Kíváncsi vagyok, a címzett előtttem felbontotta. Tartalmam már romlott volt. Hiába magyaráztam, hogy a késedelmes kézbesítésről személy szerint nem tehetek, már a kapunál voltam, még mindig szidott. De volt már úgy is, hogy behívókat „osztogattam”. Mindenki mérgeződött, de egy — máig sem tudom miért — annyira örült, hogy katonának mehet... Ilyenek az emberek.

A lengyelről Kirner Hajnalka azt mondja: „Kész boldogság, amikor este egyből összejön a számadás”. — És milyen a belső hivatali élet? A vélemény egyöntetű. Ahol

Postás-vonattal Dunaujvárosba

Indulás: március 23-án

A Postások Szakszervezete — a korábbi gyakorlatnak megfelelően — ez évben is folytatja kulturális programját. A március 23-án induló Postás-vonat ezúttal hazánk első szocialista városába, Dunaujvárosba viszi el az érdeklődőket.

A vonatról leszálló utasok nem is gondolják, hogy az Adony alatti Duna-part környéke nem volt mindig ilyen barátságos, szelíd vidék, mint napjainkban.

A népvándorlás viharai után, a honfoglaló magyarság — a Pannónia életében oly fontos szerepet betöltött Intercisa helyén — csupán jelentéktelen települést találhatott. A középkorban nyomorúságos jobbágyfaluska állt a régi római település helyén. Nevét Pantaleon görög szentről kapta, akinek tiszteletére I. István király a szalki szigeten a görög szerzeteseknek monostort alapított. Róla nyerte nevét a későbbi Pentele.

Dunapentele, a kis mezőföldi halászfalu alig ismerte valaki, ám Dunaujváros megszerveződésével. Mégis kevesen vannak azok, akik saját szemükkel, a helyszínen győződnek meg arról, hogy mire képes a szocializmus útját járó magyar nép.

Dunaujváros mindenekelőtt iparváros. A Vasmű külön „lélegző”, önálló monstrum, tizenegyezer ember munkahelye. Vasútvonalainak hossza 120 km, gyári úthálózata 35 km. A vízi úton szállított vasércből előállított terméke-

ket — a Vasműben termelt kokszt és villanyáram felhasználásával — a helyszínen munkálják meg. A Dunai Vasmű hazánk egyik legkorszerűbb és legnagyobb ipari alkotása.

Körülötte él, Intercisa romjain épült házaiban btevezer ember. Egykor Szabolcsból, Békéből, Somogyból és ki tudja még honnan, munkát keresni jöttek ide, s ma hazajönnek Dunaujvárosba.

A rózsáligetekkel, platánokkal övezett széles utakon könnyű meditatálni, hogy szép vagy nem szép, korszerű, vagy nem ez a város. A vendég jog, hogy szíve szerint eldöntse magában a vitát.

Ehhez azonban az kell, hogy nézzük meg a várost. Lássuk meg a gigászi alkotások mögött az alkotó embert, aki városát ráépítette az ezerezeres romokra, s közben segíti, ösztönzi a régészeti munkát.

Ennek a féltő gonddal vég-

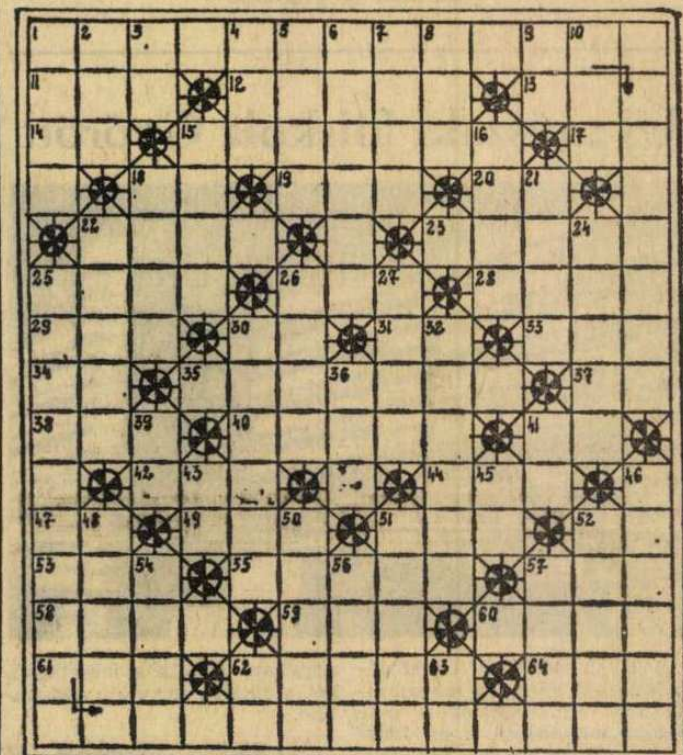
zett régészeti munkának köszönhető, hogy Dunaujváros az ókori régészeti emlékeknek majdnem olyan gazdag lelőhelye, mint például a Gorsium. Így lett Dunaujvárosnak negyezer éves múltja, melynek emlékei nemcsak Dunaujvárost, hanem az egész országot gazdagabbá tették.

Ennek a negyezer éves múltnak és a negyedszázados jelennek a megismerésére hívjuk az érdeklődőket, dolgozóinkat, nyugdíjasainkat, és vendégeinket a március 23-i Postás-vonat kirándulásunkra.

Jelentkezni a helyi szakszervezeti bizottságnál lehet. A vasúti költség 30 Ft. A Vasmű látogatás lehetőségéről és a városnéző autóbuszok igénybevételéről február hó folyamán a szakszervezeti bizottságok útján tájékoztatjuk az érdeklődőket.

Katona Gyula dr.
a Természetjáró
Társadalmi Bizottság
vezetője

Keresztrejtvény

Egy anyuka orvoshoz viszi kisfiát, mert nagyon köhög. Az orvos kiállítja a receptet és ezt mondja: Ebből adjon a gyerekeknek nyolc kanállal. A mama válasza a vízszintes 1. és függőleges 25. alatt található.

Vízszintes: 1. A mama válasza. 11. Madár. 11. Óramárka. 13. Férfinév. 14. Német szem. névm. 15. Szeretia magányt (névelővel). 17. Filozófiai fogalom. 18. Körül, körülbelül németül. 19. Albán perzsegyeség. 20. Rag. 22. Ope-rából ismert herceg. 23. Bír-ság. 25. Lop. 26. Állati termék. 28. Német nagyon. 29. Ital. 30. Szerszám is. 31. Azonos magánhangzók. 33. DUU. 34. Vég-telen part. 35. A Madách Színházban Huszti Péter egyik alakítása. 37. Hangtalan líra. 38. Káposzta. 40. Kevés van belőle. 41. Mint a vízszintes 20. 42. Határozószó. 44. Folyóvízszabályzó. 47. Hírdy-nökség. 49. A hét vezér egyike. 51. Ital. 52. Angol menj. 53. Az ifjúság nagy eseménye (fordítva). 55. Volt tánczenész keresztnéve. 57. Francia víz. 58. Ülőalkalmatosság, melyből egyre kevesebb van! 59. Fél pincér! 60. Kevert null. 61. Léte. 64. Gyí keverve.

Függőleges: 1. Városunk. 2. Ásvány (fordítva). 3. Római számok. 4. Félíg horkan! 5. Felvez a földről. 6. Az utolsó állomás. 7. ... ura! (csodálkozó mondas). 8. Hajórész.

9. Igekövet. 10. Szóösszetételek elején: új. 15. A szerelem istene a latin mitológiában. 16. Mint az előző, de a görögök-nél. 18. Ismerős nyelvcsalád egyik tagja! 21. Megindul a folyó. 22. Dél-francia folyó. 24. Mesebeli sziget az óceán közepén. 25. A válasz folytatása. 26. Német gép. 27. Kevés. 30. Elérhetetlen vágó. 32. Francia költő (Louis). 36. Összevissza olt! 39. Szol-mizációs hang. 41. Keresk. rövidítés. 43. Házállat. 45. Ami az érték körül mozog. 46. Francia malom (Híres párizsi mulató nevében is szerepel). 48. Színművész (Idikó). 50. Feketekávé is van ilyen. 51. Néger törzs. 52. A Zagvára torkolló folyó. 54. Nép néme-tül. 56. Valamilyen sportot űz. 57. A cipész is használja. 62. Személgazd névmás. 63. Határo-zói rag.

— Bánhidi —

Beküldendő a vízszintes 1. és a függőleges 25. Beküldési határidő: 1975. március 8.

Az előző számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: Azóta apa, hogy én megszülettem, függőleges 10.: Nem tudja, én is me-renek Vele?

Könyvjutalmat nyertek: dr. Falusy Zsigmond (Pécs); Galambos Lajos (Izsófalva); Hetényi Géza (Vasvár); Polhammer József (Pápa) és Szedálkó János (Kéttornyulak).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztő a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Rohonyi István Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András utca 13.

Telefon: 428-777
Kiadja: a Népszava Lapkiadó Vállalat 1964 Budapest, VII., Rákóczi út 64.

Telefon: 234-819
A kiadásért felel: GÁBOR MARTON igazgató Szikra Lapnyomda, Budapest